

[8th March 1968]

II—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—cont.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு பெருவதற்கு மகிழ்ச்சி கொள்வதோடு என் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்று இன்று ஓராண்டு காலம் பூர்த்தியாகி இரண்டாவது நாள். வெற்றிகரமாக அவர்கள் ஓராண்டு காலம் ஆட்சியை நடத்தியதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரக்கூடிய ஆண்டுகளிலும் அவர்களுடைய ஆட்சி மேலும் வெற்றிகரமாக அமைய வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

3-30
p.m.

இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பட்ஜெட் உண்மையிலேயே மிகச் சிறந்ததொரு பட்ஜெட் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுவதில் பெருமிதம் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பட்ஜெட்டுக்காக நான் சார்ந்துள்ள முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய முழு ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பலர் பல விதமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கக்கூடிய கட்டத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அதனால் இந்தப் பட்ஜெட் தயாரிப்பு பாதிக்கப் படுமோ என்று நான் ஐயுற்றேன். ஆனால் 23-ம் தேதி பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பட்ஜெட் தயாரிப்பு பாதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் பட்ஜெட்டைப் படிப்பதுதான் பாதிக்கப்பட்டது. அந்த அளவிற்கு அவர் உடல் நலம் குன்றி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தார்கள். இன்னமும் மருத்துவ மனையில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே பல நிகழ்ச்சிகளில் அவர் கலந்துகொள்கிறார்கள். இங்கே வந்தது கூட நேராக மருத்துவ மனையில் இருந்துதான் வந்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன். இதை முடித்தவுடன் மீண்டும் மருத்துவ மனைக்குத் தான் செல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன். அண்ணா அவர்களுடைய ஆரோக்கியம் அவர்களுக்கு மட்டும் இல்லை, நாட்டுக்கே மிகவும் அவசியமானது ஆகும். ஆண்டவன் அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்க வேண்டும் என்று மனப்பூர்வமாகப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்தப் பட்ஜெட் விவாதத்தில் இந்தச் சபையில் பேசிய உறுப்பினர்கள் கணியமான முறையில் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசியவர்களில் இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தவிர மற்ற எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு அங்கத்தினர்கள் மட்டும் சற்றுக் கடுமையான வார்த்தைகளை உபயோகித்தப் பேசினார்கள். என் அப்படிப் பேசினார்கள் என்று ஆராய முற்பட்டால், ஒரு உறுப்பினர் அவருக்கு சட்டமன்ற அனுபவம் சற்றுக் குறைவு என்ற காரணத்தினால் தடுமறியிருக்கலாம். மற்றவர், அவர் அனுபவம் இருந்தும் கூட பேசினார்கள்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please speak on the Budget.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இனியாவது சபையின் கணியம் உயரும் அளவிற்கு எல்லாரும் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நல்ல விதமாக இயங்கி வருகின்றது என்று குறிப்பிட்டேன். இதை நான் சொல்லுகிறேன் என்பது மட்டும் இல்லை, மத்திய ஆட்சியிலுள்ள பொறுப்பு மிக்க அமைச்சர்கள் கூட வெளிப்படையாக இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டிப் பேசியிருப்பதை நாம் கண்டோம். ஆனால் அத்துடன் ஒரு செய்தியையும் படித்தேன். மத்திய அமைச்சர்கள் வெளிப்படையாக அண்ணா அவர்களையும் அவர்களுடைய ஆட்சியைப் பற்றியும் பாராட்டுவது உகந்தது அல்ல என்று அவர்களிடம் இங்கேயிருந்து ஒரு பிரதிநிதித்

8th March 1968]

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

வம் சென்றதாகப் படித்தேன். அது எந்த அளவிற்குப் பண்பாடு இல்லாத போக்கு என்பதை சம்மந்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மேன் : கனம் உறுப்பினர் இன்னமும் பட்ஜெட் விவாதத்திற்கே வரவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அடுத்தது பட்ஜெட்டான். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் சபையில் பேசியபோது ஒரு வாசகத்தைச் சொன்னார்கள். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்ததாக இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “நாங்கள் மத்திய சர்க்கார் மீது குறை சொல்லிப் பேசுவதாக பலர் சொல்லுகிறார்கள். நமது மாநில அரசு காங்கிரஸ் அல்லாத அரசு என்பதால் மத்திய அரசு ஓர வஞ்சனையோடு நடந்துகொள்ளுவதாக நாங்கள் குறைப்பட்டுக்கொள்ளுகிறோம் என்று சிலர் பேசுகிறார்கள். நாங்கள் அம்மாதிரி குறைப்பட்டுக்கொண்டு பேசவில்லை. இன்னமும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் மிகவும் பாசத் துடனும் அன்புடனும் அவர்கள் என்னுடனும் எங்களுது அரசுடனும் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று பேசினார்கள்.” இப்படி அண்ணா சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் எதிர்பார்த்து இருக்க மாட்டார்கள். அண்ணாவுடன் பழகியவர்கள்தான் அதை எதிர்பார்த்து இருக்க முடியும். இது அண்ணா அவர்களிடம் சாதாரணமாக எதிர்பார்க்கக் கூடிய பேச்சுத்தான். அந்த அளவிற்கு பெருந்தன்மையும் பரந்த மனப் பான்மையும் கொண்டவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் காட்டும் வழியைப் பின்பற்றி மற்றவர்களும் அந்தத் தன்மையைப் பெறவேண்டும் என்று அவர்களை எடுத்துக்காட்டாக வைப்பதுதான் என் பண்வான் சமர்ப்பணம்.

இந்த விவாதத்தில் பேசிய என் நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் நேற்றுச் சொன்னார்கள், “இந்த பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட் என்று பலர் பாராட்டிப் பேசுவதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை” என்று. அதைக் குறைசூறிப் பேசினார்கள். அதற்காக அவர் கையாண்ட வாதம் விசித்திரமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு கோடி ரூபாய் மூன்று கோடி ரூபாய் என்று உபரியாக மிதந்து போய் சில ஆண்டுகளில் ஐம்பது கோடி மிஞ்ந்துவிட்டால் அதை என்ன செய்வது என்று கேட்டார். இப்போது நாட்டிலுள்ள சூழ்நிலை பணம் இல்லாத திட்டங்கள் படுத்து இருக்கின்றனவா அல்லது திட்டம் இல்லாமல் பணம் முடங்கிக் கிடக்கின்றதா? ஒரு ஐம்பது கோடி ரூபாய் சேர்ந்து விட்டால் அதைச் செலவு செய்ய வழியா இல்லை? வழி காண முடியாதா? மத்திய சர்க்கார் சேலம் உருக்காலைக்குப் பணம் இல்லை என்று மறுத்து வருகிறார்கள். பணம் இருந்தால், நீங்கள் கொடுக்காவிட்டால் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். பணம் இருந்தால் பல திட்டங்களை நாமே நிறைவேற்றலாம். உபரி திட்டத்தினால் ஏதோ ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்துவிடும் என்று பேசுவது முறையான பேச்சாக எனக்குப் படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய பேச்சுக்களிலே இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள் அலுவலகங்களில் காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெறவில்லை, பெரும் அளவிற்கு தாமதமாகிறது என்று குறிப்பிட்டு சாதாரணமாக பத்து நாட்களில் ஆகவேண்டியதொரு பணி மூன்று மாதங்களாவது இழுத்துப் பறிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கும்படி நேரடியாக ஒன்று அல்லது இரண்டு அதிகாரிகளிடம் சென்று ஒரு அலுவல் முடியக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பேசினார்கள். கருத்து நல்ல கருத்துத்தான். ஆனால் இதே கருத்தை இதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சியில் அவர் பேசியிருந்தால் பாராட்டியிருப்பேன். அலுவலகத்தில் இப்போது பின்பற்றப்படும் வழி முறைகள் இப்போது புதியதாகப் துவக்கப்பட்டது அல்ல. முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் கடைப்பிடித்துவந்த வழி முறை தான் இப்போதும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்போதெல்லாம் அது பற்றி மூச்சுவிடாமல் இருந்துவிட்டு, இன்றைக்கு அது

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [8th March 1969]

குறை இது குறை என்று சொல்ல முற்பட்டால், இது மாயியார் உடைத்தால் மண்குடம், மருமகள் உடைத்தால் பொன் குடம் என்று சொல்லுவதைப் போலத்தான் இருக்கிறது.

அடுத்து கனம் உறுப்பினர் சேஷாத்திரி அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்மொழி கட்டாய பாடமாகத் திணிக்கப்படக்கூடாது என்று. அவர்களுடைய அந்த வாதத்தினை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தி கட்டாய பாடமாக இங்கே கொண்டுவந்து அது நம் மக்கள் மேலே திணிக்கப்பட்டது. பிறகு எதிர்ப்பின் காரணமாக அது வாய்ப்பு பெறப்பட்டது. ஆனால் நீண்ட காலமாக இங்கே ஆங்கிலம் கட்டாயப் பாடமாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்போதும் இருந்து வருகிறது. இது தமிழ்நாடு. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் கட்டாய பாடமாக இல்லையென்பதை ஒவ்வொருவரும் கவனிக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் படிக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோருக்கும் தமிழைப் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைவரும் தமிழைக் கட்டாய பாடமாகக் கற்க வேண்டிய வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்றால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதற்கு சிக்கல்கள் இருந்தால் படிப்படியாக எல்லோரும் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3-40
P.m.

இங்கே பேசிய மாண்பு மிகு உறுப்பினர் ராமதாஸ் அவர்கள் படி அரிசித் திட்டத்தைக் குறைத்துப் பேசினார்கள். முடியும் என்றால் முடியும் என்று சொல்லுங்கள், முடியாது என்றால் முடியாது என்று சொல்லிவிடுங்கள் என்றார்கள்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது கருத்துக் கூற எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதை மறந்துவிட்டு கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ அமைச்சரைப் போல நினைத்துக்கொண்டு கருத்துத் தெரிவிப்பது சரியல்ல.

திரு கே.எஸ். அப்துல் வகாப் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். உறுப்பினர் பேசுவதைப் பற்றிப் பேச மற்றவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிய சமயத்தில் முடியும் அல்லது முடியாது என்று சொல்லுங்கள் என்று பேசினார்கள். எந்த அளவிலே பேசினார்கள் என்றால் விஸ்தரிக்க முடிந்தால் விஸ்தரியுங்கள் இல்லாவிட்டால் கை விட்டுவிடுங்கள் என்று பேசினார்கள். இது நல்ல யோசனை அல்ல. சொல்வது Criticism செய்வது Constructive criticism ஆக இருக்க வேண்டும். Destructive criticism ஆக இருக்கக் கூடாது. அது தவறு.

மிஸ்டர் சேர்மேன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய Constructive criticism-ஐச் சொல்லலாம்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இது மக்களுக்கு உருப்படியாக நன்மை அளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம். மற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று நினைத்து இதைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டுக்கு 2 அல்லது மூன்று கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படலாம். இன்னும் மற்ற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டால் 5 அல்லது 6 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படலாம்.

இது பெரும் நஷ்டமாயிற்றே, இவ்வளவு நஷ்டத்தைத் தாங்கி கொள்ளவேண்டுமோ என்ற சந்தேகம் எழக்கூடும். இது சிரத்திக் வேண்டிய ஒன்றுதான். நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோளத்தில் அரிசி விவ்யோகத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு உள்ளார்கள். அதற்கு சப்ளிடி கொடுக்கிறது. இந்த

8th March 1968]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

முறையிலே விலையைக் குறைத்து, நஷ்டப்பட்டு விநியோகிக்கின்றது. அதனால் 18 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை அவர்கள் ஈடுசெய்கின்றார்கள். இதோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நாம் இழக்கும் தொகை அவ்வளவு பெரியது அல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையிலே இது பெரிய திட்டம். மிக நல்ல திட்டம். இதை முடிந்த வரையில் மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு சிக்கனத்தை கடைப்பிடித்து வருகிறது. இதற்காகச் சில முயற்சிகளை எடுத்து இருக்கின்றது. இப்படிச் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தொகைகளை மிச்சப்படுத்த முடியும். சிறு துளி பெரு வள்ளம். ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள் Beware of little spendings. A big ship can be sunk by a small leakage. அதுபோல சிறு சில்லரைகளை மிச்சப்படுத்துவதன் மூலம் பெரும் தொகையைச் சேர்க்கமுடியும். The peacock has got fine feather, but foul legs.

இப்படி பணம் மிச்சப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் சிலர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சிலர் ரிவர்ட் செய்யப்படுகின்றார்கள். இப்படிப் பட்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் சிலர் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பது உண்மைதான். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முயற்சி எடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். ரிவர்ட் செய்வது என்பதற்கு பதிலாக பிரமோஷனை நிறுத்தி வைத்து விடவேண்டும். இதைத் தாமதப் படுத்துவதன் மூலம் ரிவர்ட் ஆவது நிறுத்தப்படும். ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பிரமோஷனை நிறுத்தி வைக்கலாம். இதனால் வீட்டுக்கு அனுப்பப் படுவது தவிர்க்கப்படும். புதிய ரெக்ரூட்மெண்ட் செய்தது நிறுத்தி வைப்பதன் மூலம் வேலையில் இருந்து வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுவது தவிர்க்கப்படும். இந்த முறையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்பும் ஒரு பிரச்சினை, முஸ்லீம்களை பொறுத்த மட்டில் தமிழகத்தில் சென்ற ஆட்சியில் மிகவும் பிற்படுத்தப் பட்டார்கள். இந்த சபையிலேயே நான் அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருக்கிறேன். ஒரு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ரட்டேரியட்டில் இருக்கிற ஒரு செக்ரட்டரிகளில் ஒருவர் கூட முஸ்லீம் இல்லை. பல டிபார்ட்மெண்ட், பல செக்ரட்டரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு செக்ரட்டரி கூட முஸ்லீம் இல்லை. சுமார் 20 ஆண்டுகாலமாக செக்ரட்டரியாக ஒரு முஸ்லீம்கூட இல்லை. ஜாயிண்ட் செக்ரட்டரியாக ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு முஸ்லீம் இருந்தார். ஆனால் செக்ரட்டரியாக திட்டம் இட்டு வைக்கப்படுவது இல்லை. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று சர்வீஸ் கமிஷனிலே முன்பு ஒரு முஸ்லீம் மெம்பர் இருந்தார். இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே இதிலும் நல்ல முயற்சி எடுத்து ஒரு மெம்பரைப் போட்டு, முஸ்லீம்களுக்கு நியாயம் செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஞானாராம் : தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறிது உடல் நிலை சரி இல்லாமல் இருந்து மருத்துவ மனையில் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு உள்ள நிலையில் இங்கு வந்துள்ளார்கள். அவரை மனமார் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன். அவர் நீண்ட ஆயுளும் திடகாத்திரமும் பெற்று வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

புதிய அமைச்சரவை பதவி ஏற்று ஒரு வாரடம் பூர்த்தி அடைந்து விட்டது. இன்று நமக்கு முன்னால் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு வருட அரசாங்க நிர்வாகக்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1969]

கணக்காகும். இந்த வருடத்தில் என்னென்ன நிகழ்த்த இருக்கிறோம், மேலும் அடுத்த வருடத்திற்கு என்ன என்ன நிகழ்த்த இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளச் செய்வது தான் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். முதலமைச்சர் வரவு செலவுத் திட்ட உரை நிகழ்த்துகிற நேரத்தில் மத்திய அரசின் உறவைப் பற்றி அவர் பேசி இருப்பது நமக்கு எல்லாம் மன நிறைவு கொடுக்கிற ஒன்றாகும். மத்திய அரசு நமக்கு என்ன என்ன செய்யத் தவறியது, என்னென்ன செய்து இருக்க வேண்டும், அவைகளை நாம் வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டியவர்களைக் கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று அவருடைய உரையின் முதற் பகுதியில் பலபக்கங்களில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக அவருக்கு என்னுடைய உறுதி மொழியை நான் கொடுக்க கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் மாநில நிர்வாகத்திற்கும் மாநில மக்களின் நன்மைக்கும், மத்திய அரசிடமிருந்து அவர் கோரும் காரியங்களுக்கு எம்முடைய மனப்பூர்வமான ஆதரவும், முழு ஒத்துழைப்பும் உண்டு என்று அவருக்குத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன் இந்த நாட்டின் நன்மையை முன்னிட்டு எதைக் கேட்டாலும், எதைச் சொன்னாலும், எதைச் பேசினாலும் நம் மனதில் தேசத்தின் ஒற்றுமையும் பலம் குன்றாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், அல்லது மாற்றுக் கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டின் பலம் குன்றாமல் இருக்க நாம் முயற்சி எடுத்துச் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். சீனாவும், பாகிஸ்தானும், ஒரு புறம் பயமுறுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றன. வேறு பல மாகாணங்களில் ஜனநாயகம் நிலைத்து இருக்குமா என்ற நிலையில் பல குழப்பங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. நேற்று நான் எதிர் பார்க்கவில்லை சட்டசபையை முடித்துக் கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்று ரேடியோவைத் திருப்பினால் பஞ்சாப் சட்டசபை அந்த சபாநாயகரால் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டு விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டதாக செய்தி வருகிறது. . . திடீரென்று இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்திவைத்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள். இம்மாதிரி ஜனநாயகம் நாளுக்கு நாள் இந்த நிலைமையில் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் நிலையாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

2-50
p.m.

அவர் பேரில் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் வந்தது என்பதற்காக இரண்டு மாதங்களுக்கு சபையை ஒத்திவைத்துவிட்டு போய்விட்டார். அங்கே "Constitutional dead-lock" ஏற்பட்டுவிட்டது. அவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் இல்லாமல் நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிலையான, ஸ்திரமான அரசாங்கம் அமைத்து நன்றாக நடைபெற்று வருவது நமக்கெல்லாம் நிறைவு கொடுக்க வல்லது. அத்துடன் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இந்த சபைக்கு தலைவராக இருந்து சபையை நடத்தி வரும் நிலை பிறருக்கு வழிகாட்டும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. மற்ற சபாநாயகர்களும் உங்களைப் போன்ற ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று வித்தியாசம் இல்லாமல் நல்ல நிலைமையில் நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பொதுவாக ஜனநாயகம் செம்மையாக திறம்பட நடக்கவேண்டுமானால், எதிர்க்கட்சி நல்ல நிலைமையில் செயல்படவேண்டும். விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆட்படாமல், பயம் இல்லாமல் ஆளுங்கட்சிக்கு இடித்துரைக்கக் கூடிய தன்மையில் அமைந்திருந்தால் தான், ஆளுங்கட்சிக்கும் உறுதுணையாக இருக்கும்.

"இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமையவர்".

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

என்று வள்ளுவர் சொன்னது போல ஆளும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சரி, மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் சரி, பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு அடிக்கடி இடித்துரைப்பவர்கள் இருந்தால், உண்மையில் அவர்கள் பலமிக்கவர்கள் ஆவார்கள். ஒரு காலத்திலும் யாரும் அவர்களை அசைக்க முடியாது. ஆகவே சட்ட மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இடித்துரைக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் கோபமோ, ஆத்திரமோ, படக்கூடாது. நமது நன்மைக்காக, மாநிலத்தின் நன்மைக்காக, ஆட்சியின் நன்மைக்காக சொல்லுகிறார்கள் என்று பொறுமையுடன் கேட்டு நடத்தப்படும் ஆட்சியை யாராலும் பலக்குறைவாக ஆக்கமுடியாது ; யாராலும் எந்த விதமாகவும் கேடுக்கே முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை, வள்ளுவர் கூறியிருப்பதை நீனைவுபடுத்துகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலம், முழுக்க முழுக்க விவசாயமே பெருந்தொழிலாக இருந்துவந்த மாநிலம். கடந்த 10 வருட காலத்திற்குள்ளான தொழிற்சாலைகளில் ஓரளவுக்கு முன்னேற ஆரம்பித்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக கடந்த 4, 5 வருடங்களுக்குள்ளாக பல தொழில்கள் சென்னையைச் சுற்றிலும், மதுரையைச் சுற்றிலும், கோவையைச் சுற்றிலும் ஏற்பட்டுள்ளன. இப்போது தொழில் வளம் ஸ்தம்பிக்க ஆரம்பிக்க விட்டது. இங்கே மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும், தேசம் பூராவும், தொழில் வளம் ஸ்தம்பிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்க நிர்வாகத்தின் காரணமாக தொழில்களுக்கு இடையூறுகள், கஷ்டங்கள் வராமல் பாதுகாப்பது நாட்டுக்கு நன்மையானதாகும். வங்காளத்தில் புதிய அரசு, கூட்டணி அரசு ஏற்பட்டவுடன் அங்கிருந்த நிலைமையை பார்த்து பல தொழில்கள் அதிபர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வந்தார்கள். வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே வந்து தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு அங்கே தொழில்களுக்கு நிம்மதி இல்லாதது தான் காரணம். பலாத்காரம் தாண்டவம் ஆடியது முக்கிய காரணம். நமது மாநிலத்தில் தொழில் அமைச்சரும் சரி, முதலமைச்சரும் சரி, இங்கே தொழில்களுக்கு மேற்கு வங்காளத்தில் ஏற்பட்டது போன்று சிறிதளவு இடையூறு ஏற்பட்டவுடனேயே எச்சரிக்கை விடுத்தனர். அந்த எச்சரிக்கையால், இங்கே ஆரம்பித்தில் தலைதாக்கிய, தொழில்களுக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகள் ஓரளவுக்கு அடக்கப்பட்டது. இருப்பினும் இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் நமது மாநிலத்தையே பாதிக்கும் குறைகள். அவற்றையும் முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சரும், தொழிலாளர் அமைச்சரும் கவனித்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு குறைகள் ஏற்பட்டு, அக்குறைகளை பேசி தீர்த்துக்கொள்ள முயற்சித்து, பேச்சின் மூலம் தீர்க்க முடியவில்லை என்றவுடன் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுகிறது. வேலை நிறுத்தம் அமைதியான முறையில் நடைபெற்றால் நாம் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான். இரண்டு சங்கங்கள் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் ஒரு சங்கம் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறது. மற்றொரு சங்கம் வேலை நிறுத்தத்திற்கு எதிர்ப்பாக வேலைக்கு போகிறது. அப்போது தொழிலாளர்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்கி அடிப்பது, வெட்டுவது, குத்துவது என்று ஆரம்பித்தால், அதை அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது. அமைதியான முறையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதில் நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சட்டத்தில் வேலை நிறுத்தத்திற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை நிறுத்தத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படி இருக்கும்போது பலாத்காரத்தில் இறங்கி, வேலை நிறுத்தம் செய்பவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யாதவர்களை தாக்குவது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அதனால் அரசாங்கத்துக்கு மட்டுமல்ல, மாநிலத்திற்கே கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. தொழில்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

வளர்ச்சி, தொழில் வளம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதுதான் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறது. முதலமைச்சருக்கு தெரிந்திருக்காது என்று நினைக்கின்றேன். தெரிந்திருந்தால், அவருடைய நல்ல பண்புக்கும் போக்குக்கும் இந்த மாதிரி விஷயங்களுக்கு இடம் கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இது நடைபெற்றிருக்கிறது. மெட்டல் பாக்கஸ் கம்பெனியில் ஒரு தொழிற்சங்கம் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறது. இன்னொரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று போகிறார்கள். சிம்சன் கம்பெனி, விற்கோ பாக்கரி ஆகியவற்றிலும் இதே நிலைமை. விற்கோ பாக்கரி அன்னிய நாட்டவர்களின் ஸ்தாபனம், இந்தியர்களின் ஸ்தாபனம் அல்ல. அன்னிய நாட்டிலிருந்து தொழில் செய்ய வந்தவர்களுக்கு நாம் பாதுகாப்பும், ஒத்துழைப்பும், வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான இடைஞ்சல் ஏற்படுவதை பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதை தீர்த்து வைத்துவிட வேண்டும். தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதை தீர்த்து வைக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. யாருக்கும் அம்மாதிரியான எண்ணம் இருக்கமுடியாது. வேலை நிறுத்தம் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது ஆகவே அது மேலும் நீடிக்காமல் தீர்த்து வைக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது அவசரமானதும் ஆகும். பலாத்தாரத்தில் யார் ஈடுபட்டாலும் கண்டிப்பாக அரசாங்கம் அதை தடுத்திருந்த வேண்டும். போலீசுக்கு இவ்விஷயத்தில் கண்டிப்பான உத்தரவு முதலமைச்சர் அவர்கள் பிறப்பிக்க வேண்டும். அனாவசியமாக தலையிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. யாராவது பலாத்தாரத்தில் இறங்கினால் தடுத்து நிறுத்த அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். துறைமுகத்தில் ஒரு வாரமாக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான பேச்சு வார்த்தையும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. கப்பல் மூலம் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வது இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் திருச்சியில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த சபையில் அங்கத்தினராக இருந்த திரு சோமசுந்தர ரெட்டியார் அவர்களுக்கு திருச்சியில் பஸ் போக்குவரத்து ஸ்தாபனம் ஒன்றிருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தாரிடம் 15, 20 பஸ்கள் இருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அங்கே இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்தார் ஒரு டிரைவரை வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை மீறி, அந்த டிரைவர் கம்பெனியின் உள்ளே போய் பலாத்தாரமாக பஸ்ஸை எடுத்து வெளியே ஓட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார். முதலாளி தடுத்து நிறுத்தி பஸ்களை உள்ளே வைத்து கதவை அடைத்துவிட்டார். இரண்டு தினங்கள் கழித்து அரசாங்கம் அந்த ரூட்டில் பஸ் ஓட்டியதாக நமது நண்பர் திரு டி. கே. சுப்பையா நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தார். தகராறை தீர்த்து வைக்க வேண்டிய அரசாங்கமே, அந்த ரூட்டில் பஸ்ஸை ஓட்டுகிறது என்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரசாங்க பஸ் அங்கே ஓடுகிற நிலைமை ஏற்பட்டதை நான் கேள்விப்பட்டவுடன், தலையிட்டு அரசாங்க பஸ்ஸை விடக்கூடாது என்று தடுத்து திரும்பப்பெறச் செய்துவிட்டேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஒரு நாள் ஓடியது. மறுநாள் நின்றுவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

தொழில் பெருக்கமும் சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்கும் விஷயமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று பிரிக்க முடியாதவை. பின்னிக் கொண்டுதான் இருக்கும். அண்மையில் மொழிப் பற்று சம்பந்தமாக தமிழ் நாட்டில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மொழிப் பற்று வேண்டும். ஆனால் மொழிப் பித்தாக அது மாறிவிடக்கூடாது. அது பலாத்தாரத்தில்

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இறங்கச் செய்து பலவிதமான இன்னல்களை நமக்கு தோற்றுவித்து விடும். தமிழ்நாட்டின் பண்பாடுதான் ஓரளவுக்கு அவைகளை நிறுத்தி இப்போது ஒரு அமைதியான நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனால் ஏற்பட்டுவிட்ட நிலைமையால் ஏற்பட்ட பயம் இன்னும் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. மாணவர்கள் சினிமாக்கொட்டகையில் ஸ்டூடியோக்களில் மறியல் செய்கிறார்கள். இந்திப் படம் காட்டக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டையே அது மிகவும் பாதிக்கிறது. சென்னையில் உள்ள 16 ஸ்டூடியோக்களில் 8 ஸ்டூடியோக்களில் இந்திப் படங்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் உற்பத்தியாகும் அந்தப் படங்கள் வடநாட்டில் டில்லி, பம்பாய், கான்பூர், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் காடப்படும். வடநாட்டில் அந்தப்படங்களை மறியல் செய்கிறார்கள் அந்த இந்தி படம் எடுக்கும் சென்னை ஸ்டூடியோக்களில் 5,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் மறியல் செய்வதால் அந்த ஐயாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டி விவாதித்து ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள். அது பாராட்டவேண்டிய விஷயம். 8-ம் தேதியிலிருந்து இந்திப்படம் தமிழ்நாட்டில் போடுவதற்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதாக தெரிவித்தார்கள். அத்துடன் நின்றிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஸ்டூடியோக்காரர்கள் மாணவர்களைக் கூப்பிட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. ஆனால் அவர்கள் அமைச்சர் சொன்னதன் பேரில்தான் அழைத்துப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது இங்கே தயாரான படம் பம்பாயில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் மறியல் செய்யப்போவதாக அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இது தமிழ்நாட்டினையே பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருப்பதால் முதலமைச்சர் இதில் தலையிட்டு அதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். மாணவர் தலைவர் இந்திப் படம் போடலாம் என்று தெரிவித்ததன் காரணத்தாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, அந்த தலைவர் ஜனாதிபதி என்பவர் என்று நினைக்கிறேன், அவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்து மாணவர்கள் விலக்கி விருப்பதாக அறிவித்தேன். அவரை நீக்கியதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் காரணத்தை வைத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதை முதலமைச்சர் தலையிட்டு தீர்த்துவைக்க வேண்டும். பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் ஆல்பத்திற்கு அவர்களை அழைத்தாலும் ஏதேனும் செய்யாவிட்டால் ஐயாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் ஸ்டூடியோக்காரர்கள் பம்பாயிக்குப் போய் அவற்றை தீர்மானிக்கும் நிலைமை வந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை கவனிக்கவேண்டும்.

பொதுவாக கிளர்ச்சிகள், துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏற்படுவதெல்லாம் யாரும் உத்தரவு போட்டு நடப்பதில்லை. அங்கங்கு ஏற்படுகிற சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து தற்காப்புக்காக அதிகாரிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள்தான் துப்பாக்கி சூடுகள். துப்பாக்கி சூடே கூடாது என்று சொல்லி வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு பின் ஒருவருடத்திற்குள் மூன்று முறை துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன. துரதிஷ்டமானது தான். கூடவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருப்பார் என்று யாரும் நினைக்க முடியாது. எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் பொறுப்பில்லாமல் இருக்கும்போது அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்புள்ளவர்களால்தான் அவை ஏற்பட்டன என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல என்பதை இப்போது.....

திரு என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கமே ஒரு திட்டத்தை; கொள்கையை, வலியுறுத்தி அதன் மீது மக்களை அடக்குவது என்பது வேறு, எதிர்பாராமல் ஏற்படுவது வேறு.

[8th March 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நடராஜன் அவர்கள் அரசாங்கமே கொள்கையை வைத்து கிளர்ச்சிகள் செய்வோரை சுட்டுத் தள்ளுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டதாகக் கூறுகிறார். அது ஹிட்லர் போட்டிருக்கலாம். மற்றவர்கள் அப்படி செய்யமாட்டார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்தி எதிர்ப்பில் உத்தரவு போட்டு 150 பேரை சுட்டிருப்பதை அதற்குள்ளதாக மறந்து விட்டுப் பேசுகிறீர்களே.

திரு. கே. ராஜாராம் : யாரும் அப்படிப் போட்டிருக்க மாட்டார்கள். அது பற்றிய ரிகார்டுகளைப் பார்த்தால் தெரியும். எந்தெந்த சந்தர்ப்பத்தில் தற்காப்புக்காக என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை அதிகாரிகள் செய்திருப்பார்கள். மூன்று முறை துப்பாக்கி சூடு ஒரு வருஷத்தில் நடந்தது என்றால் ஆட்சி நடத்துகிறவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் மனதைப் புண்படுத்தத்தான் செய்யும். மீண்டும் இம்மாதிரி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

அடுத்து தூத்துக்குடியில் ஆழ்கடல் துறைமுகம் இப்போது வேலை துரிதமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை அனுசரித்து செய்யவேண்டிய வேலையை மறந்துவிடாமல் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். உடனடியாக தூத்துக்குடியிலிருந்து புறப்படும் ரயில்வே லைன் பிராட்கேஜாக மாற்றப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பின்னால் நெருக்கடி. அனல் மின்சாரத் திட்டம் ஏற்கனவே தூத்துக்குடியில் வைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அதை இன்னும் இரண்டு வருஷத்திற்குள் நடத்தித் தீரவேண்டும். அதை அனுசரித்து பல தொழில்களை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் அதிபர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

சேலம் உருக்காலை பற்றி முதலமைச்சர் உரையில் ஒரு பக்கம் பூராவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முடிவு என்ன என்பதை அதில் தெரிந்துகொள்வதற்கே முடியவில்லை. இதே சபையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோது அன்பழகன் அவர்கள் இங்கே சேலம் உருக்காலையைப்பற்றிக் கேட்கும்போது உடனே பதில் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் மறுத்தால் எப்படிகும் அதை நடத்துவோம் என்று தைரியமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தோடு நாம் சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள், நான் சொன்னால் மத்திய அரசில் கேட்பார்கள் என்ற நிலைமையில் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அவர் சொன்னால் மத்திய அரசில் கேட்பார்கள் போலத்தான் தெரிகிறது. ஆகையால் மற்றவர்களை உடன் கொண்டு சேலம் உருக்காலையை நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமானால் நமது நிதியை வைத்து அல்லது கடன் வாங்கியேனும் போட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : அதற்கு வாங்கிய 24 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. நாளாக ஆக அந்தப் பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த மார்ச்சோடு முடியும் வரவு செலவை அனுசரித்து புள்ளி விவரத்தை குறைக்காமல் போட்டிருந்தால் நான் எடுத்துப் பார்த்த அளவில் 22 கோடி ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கும். முக்கியமான சில செலவினங்களை மிகவும் கொஞ்சம் கூட ஈவு இரக்கமில்லாமல் குறைத்திருக்கிறார்கள் முதலமைச்சர் என்று சொல்லும்போது கவலை ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், கிராமங்களுக்கு நீர் வழங்கும் திட்டம், டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விடும்

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

திட்டம் இவற்றில் எல்லாம் பெரும் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் சொல்லியதுபோல 22 கோடி ரூபாய் போன வருஷத்து புள்ளி விவரத்தை வைத்துப் பார்த்தால் குறையும். எப்படி என்றால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு போன வருஷம் 608 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த வருஷம் 562 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதில் 46 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. கிராம நா வுடங்கும் திட்டத்திற்கு 210 லட்சம் டீஸ்டு ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது 162 லட்சம் ஒதுக்குவதில் 48 லட்சம் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் மட்டும் சொல்கிறேன். கடன் கொடுப்பது வேறு, அதை வறு தலைப்பிற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். நில அடமான பாங்கிற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். மானியம் கொடுப்பது மட்டும் நடப்பு வருடத்தில் 471 லட்சம். வரப்போகிற வருடத்திற்கு 240 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் 231 லட்சம் குறைவு. டிராக்டர் வாடகை கொள்முதல் 67 லட்சம் செய்யப்பட்டிருந்தது இப்போது 67-க்குச் செய்யப்பட்டுவிட்டது. அந்த 67 லட்சம் காலியாகிவிட்டது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு 414 லட்சம் இருந்ததை இப்போது 175 லட்சமாக்கி விட்டார்கள். அதிலே 239 லட்சம் குறைவு. தவணை கொள்முதல் ஆயில் எஞ்சன், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்க 105 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இது பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் கொடுத்து வந்ததை மாற்றி இப்போது நில அடமான பாங்கில் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு நடப்பு வருடத்திற்கு 47 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்தது, வரப்போகிற ஆண்டிற்கு 32 லட்சமாக குறைத்து விட்டார்கள். இதில் மட்டும் 15 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறைக்கு ரூ. 1,135 லட்சத்திற்கு, ரூ. 1,048 லட்சம்தான் கிடைத்தது. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர் என்று கேள்வி, அவரும் கோட்டைவிட்டு விட்டார். இதில் 87 லட்சம் குறைவு. இதைத் தவிர மூலதனச் செலவு நடப்பு வருடத்தில் ரூ. 37 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் ரூ. 14 கோடி குறைத்து ரூ. 23 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் சேர்ந்து 22½ கோடி வரும். இதையெல்லாம் மாற்றி சரி செய்திருக்கிறார்கள். 22½ கோடி குறைவாக இருக்கிறது. அதை இந்த மாதிரி வெட்டி, செதுக்கி சரிக்கட்டியிருக்கிறார்கள், என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி செய்கிற போது நகரங்களுக்கு போடப்பட்டிருக்கும் திட்டம் குறைக்கப்படவில்லை. அதிகமாகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்கள் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டம்தான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த பட்ஜெட் “அர்ப்பன் ஓரியெண்டட் பட்ஜெட்” என்கிற படி நகர மக்களுக்கு அனுசூலம் செய்வதில் அக்கறை கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல நண்பர்கள் வரியேயில்லை என்று சொன்னது உண்மைதான். இதில் இல்லை தான். பெப்ரவரி மாதம் 20-ம் தேதி இந்த சபையிலேயே உட்கார்ந்து சுமார் 2, 3 கோடிக்கு வரிபோட அனுமதி அளித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். 28-ம் தேதி பட்ஜெட் போடப் பட்டது. ஆகவே வரியே போடவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆனால் வரி போடுவதால் தவறு இல்லை. தேவைக்குத்தான் வரி போடுகிறோம். வரி போட்டால் அதற்காக கூக்குரல் போடுவதில் அர்த்தமில்லை. அது யாரிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படுகிறது? அதை ஆலோசித்து தான் கூக்குரல் போடுவதும், சந்தோஷப்படுவதும் செய்யவேண்டும். வரியே போடவில்லை என்றால் பயப்படுகிறார்கள் என்று தான் அர்த்தம். கிராம மக்களுக்கு வசதி கிடைக்கவில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்கு 475 லட்சம் கொடுத்து வந்ததை இப்போது 240 லட்சமாக குறைத்திருக்கிறார்கள்.

[8th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கிணறுகள் முந்திய ஆண்டுகளில் வெட்டியிருப்பார்கள் அல்லவா?

திரு. கே. ராஜாராம் : ஆகவே உபரி பட்ஜெட் என்று சொல்லிக் கொண்டு செய்யவேண்டியதை செய்யாமல் செலவுழிப்பதற்கு பாராட்ட ஒரு இடமும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் தேசம் பூராவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. எஞ்சினியர்கள் பலரை அரசாங்க வேலையில் இருந்தவர்களை எல்லாம் வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டோம். நல்லெண்ணைத்துடன் கடன் வாங்கி படிக்க வைத்த பெற்றோர்கள் எல்லாம் என்ன செய்வார்கள்? 4 வருடங்களுக்கு முன்னால் எஞ்சினியரிங் கல்லூரியில் கடைசி ஆண்டு படிக்கும்போதே உத்தியோகத்திற்கு உத்தரவு வந்துவிடும். பரிட்சை எழுதும்போதே உத்தரவு வந்துவிடும். இன்று நூற்றுக்கணக்கான எஞ்சினியர்கள் சர்க்காரில் இருந்தவர்கள் வெளியே போய்விட்டார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். மாணவர்களுக்கு இன்று ஒரு “ப்ரஸ்ட்ரேஷன்” ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எதிர்காலம் என்னவாகுமோ, என்று பயந்து தான் கிளர்ச்சியெல்லாம் செய்கிறார்கள். உத்தியோகம் கிடைக்குமோ, இல்லையோ, பெற்றோர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டுவிடும் போல் இருக்கிறதே, இப்போதே பலருக்கு வேலையில்லையே என்ற எண்ணம் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் என்ன யோசனை செய்திருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். பட்ஜெட்டில் வழி ஏதேனும் சொல்லியிருக்கலாம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க தீர்த்து வைக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன யோசனை செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரி, பாலிடெக்னிக் மாணவர் பொறுக்குவதில் 30 சத வீதம் குறைக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசிற்கு அந்த நோக்கமில்லை என்று நேற்று அடுத்த சபையில் தொழில் அமைச்சர் பேசியதாக பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். அதை புனராலோசனை செய்ய வேண்டும். மீண்டும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை பெருக்கி விடக்கூடாது. படித்தவர்கள் கிராமத்திற்கு வந்தால் மாட்டிற்கு தண்ணீர்கூட காட்ட மாட்டேன், வைக்கோல் எடுத்துப் போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகக் கூடுமானவரை.....

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அமர்த்தப்பட்ட எஞ்சினியர்களில் யானையும் வேலையிலிருந்து நீக்கம் நிலைமை இப்போது ஏற்படவில்லை. ஆனால் நெய்வேலியில் இருக்கிற எஞ்சினியர்கள் அவர்களுக்கு வேலை உய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டதால் கல்பாக்கத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த நிலைமை இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பி. இ. படித்த யானையும் போகச் சொல்லவில்லை. நிச்சயமாகத் தெரியும். எல். சி. இ., எல். எம். இ., எல். இ. இ., என்ற “கோர்ஸ்” செய்தவர்கள் 50 பேரை போகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு டெபுடேஷன் வந்தபோது அவர்களையே சந்தித்து பேசியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களை ஏற்ற வேலையில் வைக்க வேண்டுமென்ற அளவில் இப்போது பொறியாளருக்கு இந்த அரசின் மூலம் தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

8th March 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : மிக்க மகிழ்ச்சி, இது தற்காலிகமாக தீர்த்து வைக்கும் விஷயம். ஆனால் அடுத்த வருடம் ஜூன் மாதம் இன்னும் படித்து விட்டு வரப்போகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன வாகிறது? அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமா? அதற்கொரு நல்ல யோசனை வேண்டும். ஏற்கனவே தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியது மிகவும் மனதை கவர்ந்தது. கிண்டியில் ஒரு ஸ்தாபனத்தில் போய் பேசியிருக்கிறார். ஹிந்து பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். நல்ல யோசனை. அம்மாதிரி அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட நிலைமையில் ஏதாவது எஞ்சினீயரிங் தொழில் அவர்களே செய்ய பயிற்சி கொடுப்பது மட்டுமல்ல. மூலதனத்தையும் அவர்களுக்கு கொடுக்கலாம். எதேனும், 2,000, 3,000, 4,000 என்று அவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்களை சொந்தமாக பட்டறை ஆரம்பித்து தொழில் செய்ய நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். படிப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கத்தான் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. உத்தியோகம் கொடுக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாற்ற வேண்டும். அரசாங்கமும் மற்ற எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். படிக்கவும், அறிவைப் பெருக்கவும், விற்பனைகளாக்கவும், டெக்னாலியன்களாக்கவும், டாக்டர்களாக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உத்தியோகம் கொடுப்பது என்பது வேறு விஷயம் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்படி நாமே செய்ய வேண்டும். அதற்கு தகுந்தபடி பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். தொழில் செய்ய உதவ நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்ய வேண்டும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதை அனுசரித்து திட்டம் தீட்ட வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெறவில்லை என்றாலும், துணை மானிய கோரிக்கையில் கொண்டு வாருங்கள். இந்த சபை அதன் உதவியைக் கொடுக்கும். படித்தவர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்த்து வைக்கும் எந்த முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்தாலும் அதற்கு முழு ஒத்துழைப்பையும் எல்லா தரப்பினரும் கொடுப்பார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில் 30 சதவீதம் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற மாதிரி, படித்த ஆசிரியர்கள், ஹைய் கிரேடு, செக்ஸ்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். பி. டிக்கு ரொம்பவும் டிமாண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும். சினியர் பேசிக் டிரெயினிங்கை குறைப்பது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். படித்தவர்கள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கும் நமது மொழிக் கொள்கைக்கும் நிறைய தொடர்பு இருக்கிறது. இரு மொழிக் கொள்கை அதாவது ஆங்கிலமும், தமிழும் நாம் சொல்லிக்கொடுப்போம். அதிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தமிழ் பயிற்சி மொழியாகவும், ஆங்கிலம் மொழியாக மட்டும் படிக்கலாம் என்ற கருத்தை கொள்கையாகக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. அதை அண்ணாமலை யூனிவர்டிடியில் பட்டமளிப்பு விழாவில் பேசும்போது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்

பட்டம் அளிப்பு விழாவில் பேசும்போது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி பேசியிருக்கிறார்கள். “ ஆங்கிலத்துக்கான இடத்தை எல்லா வகையிலும் பெற்றுக்கொள்ளும் முழு உரிமை தமிழ் மொழிக்குத்தான் உண்டாய்ல்லாமல் இந்தி மொழிக்கு இம்மியளவும் இல்லை; சுருங்கச் சொன்னால் தமிழகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு டாணவ மாணவியரும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் வல்லுனர்களாகவே இருக்க வேண்டும். இஷ்டப்பட்டவர்கள் தம் தம் விரும்பத்தகுந்த இரண்டாக வேறு எத்தனை மொழியை வேண்டுமானாலும் படித்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் மொழியைப்பற்றிய அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். ” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை மறுத்துப் பேசுவதற்கு இடம் இல்லை. காரணம் இது, மெட்ராஸ் இன்பர்மேஷனில் வந்த விஷயம், ஆகவே தனிப்பட்டவர்கள் வேறு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இதுதான் என்று சொல்லி தெளிவுபடுத்தி யதற்காக என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எப்படி தனிப்பட்டவர்கள் படித்துக்கொள்ளுவது என்பதுதான் பிரச்சனையாக வருகிறது. பகுமுக வகுப்பில் தமிழும் ஆங்கிலமும் படிக்கிறார்கள். ஸமஸ்கிருதம் படிக்கவேண்டும் அல்லது கன்னடம் படிக்கவேண்டும் அல்லது மலையாளம் படிக்க வேண்டும் அல்லது தெலுங்கோ அல்லது இந்தியோ படிக்க வேண்டும் என்று இருபத்தைந்து மாணவர்கள் விரும்புவார்களா னால் அவர்களுக்கு அந்த வகுப்பில் அந்த மொழியைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசாங்கம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி தெளிவுபட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுவிட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். நான் நம்புகிறேன். கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பல கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்தவைகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது போதுமான மாணவர்கள் இருந்தால் அந்த வகுப்பில் அவர்கள் இஷ்டப்படிப் பாடத்தை, மொழியைப் போதிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசாங்கம் பின் வாங்காது என்று உறுதியளித்ததாகத்தான் நான் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். அடுத்து வேலை வாய்ப்பு களைப்பற்றிச் சொல்லப்போனால், அதிலும் மொழியைப் பற்றித்தான் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் படித்துத்தேறி பட்டம்பெறும் அனைவருக்கும் நமது மாநிலத்திலேயே வேலை கிடைப்பது என்பது இயலாத காரியம். பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்றுதான் அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வேலை தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இன்றும் தமிழகத் திலிருந்து பட்டம் பெற்று ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் டெல்லி ஸெக்ரேட்டரியட்டில் பணிபுரிகிறார்கள். மாவே சுமார்நாலரை மணிக்குச் சென்று பார்க்கதால் குறைந்தது ஐம்பதிலுமீறும் பேர் வெளியே வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களில் சுமார் 15 ஆயிரம் அல்லது 21 ஆயிரம் பேர் தமிழர்களாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதே காட்சியினை கல்கத்தாவிலும் சரி, பம்பாயிலும் சரி, வேறு மாநிலங்களின் தலைமைச் செயலகங்களில் பார்க்கலாம். ஆங்கில அறிவு அவர்களுக்கு நன்றாக இருப்பதாலேயே அவர்களுக்கு அங்கே வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. எனவே தமிழ்தான் போதன மொழி என்று சொல்லும்போது கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மொழிக்காக மட்டும் ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக்கொடுப்பது என்று என்ன ஏற்படும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்தாம் வகுப்பு முதல் பட்டம் பெற்று முடியும் வரையில் ஆங்கிலத்திலேயே படித்து இருந்தால்கூட அவர்கள் நல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதற்குத் திணறுகிறார்கள். சரளமாக வருவது இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மொழிக்காக மட்டும் ஆங்கிலம் என்று சொன்னால் நமது எதிர்க்காலப் பிரஜைகளுக்கு நாம் நன்மையைச் செய்கிறோமோ என்பது சிந்தனைக்குரிய விஷயம். பட்டத்தில் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் அறிவாற்றலில், ஆங்கில அறிவில் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதால் தான், நமது மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேறு மாநிலங்களில் வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. அண்டை மாநிலத்திலுள்ள கோளத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நல்ல அறிவாற்றல் உடையவர்களாக இருந்தாலும் நமக்குள்ள இந்த சிறந்த யோக்கியதாம்சங்கொல்தான் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறிவிடக்கூடாது. ஆங்கிலத்தில் சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் விரும்புறவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பயிற்சி மொழியாக இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு பிள்ளைகள் விரும்பிச் சேருகிறார்களோ அவ்வளவு பேருக்கும் அத்தகைய வாய்ப்பு

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பினைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும். அதோடு யாராவது கன்னடமோ, தெலுங்கோ அல்லது இந்தியோ அன்றி வேறு இந்திய மொழியையோ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு வகுப்பில் உள்ள 25 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் விருப்பத்தினைத் தெரிவிப்பார்களானால் அவர்களுக்கு அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்க அரசு கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் இதுதான் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படிச் செய்தால்தான் எதிர் காலத்தில் நமது மாநிலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினை ஒழிக்க முடியும். நமது மாநிலத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் பிற மாநிலங்களுக்குக் கென்று பழைக்க வேண்டிய நிலையை உத்தேசித்துத் தான், சொந்த பிழைப்பை முனைட்டுத்தான் இந்தியையும் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பட்ட இளைஞர்கள் தமிழகத்தில் சுபார் அரை லட்சம் பேர் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தும் கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளிவருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் தமிழகத்திலேயே வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவது என்பது கடினம். அவர்களில் குறைந்தது பத்தாயிரம் பேரோ அல்லது இருபதாயிரம் பேரோ பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்றுதான் வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பிற மாநிலங்களுக்குச் செல்வ விரும்பிப் பழைப்பவர்கள் இந்தியையும் படிக்கவேண்டும் என்று விரும்புவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? இத்தக திணிப்பை எதிக் கிறோம். எந்த அசியல் கட்சியும் திணிப்பை விருப்பமில்லை. ஆனால் விரும்பிக் கற்கவேண்டும் என்று மாணவர்கள் முன் வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளையும் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சபைமுன்பு வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றுள்ள நிலையில் ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளும் நிதி நிலைக் குறைவு காரணமாக எதுவும் செய்ய இயலாத நிலையில் அவைகள் அப்படியே ஸ்தலத்துப் போயிரக்கின்றன. அந்த நிலைக்கு அரசாங்கத்தான முழுப் பொறுப்பு என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1957-ஆம் ஆண்டிலே 1958-ஆம் ஆண்டு புதிய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு அந்தச் சட்டத்தை அனுசரித்து நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் எஸ். ராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள், வி.கே பழனிசாமி கௌண்டர் அவர்கள், வி.கே. இராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் கொண்ட குழு ஒன்றினை அமைத்து அவர்கள் மாநிலம் முழுதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து மாட்டக் கலெக்டர்களைக் கண்டு பேசி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிந்து, இங்கே தலைமை செயலகத்திலும் உள்ள பல குறிப்பேடுகளைப் பார்த்து ஆராய்ந்து ஒரு சில சீபாரிசுகளைச் செய்தார்கள். அந்த சீபாரிசுகளின் அடிப்படையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த நிதி அவர்களுக்குப் போதவில்லை. எப்படி நமது மாநில அரசைப் பொருத்த வரையில் 70 கோடி ரூபாய், 80 கோடி ரூபாய் என்று இருந்த காலத்தில் இல்லாத அளவிற்குப் இப்போது 230 கோடி ரூபாய் வருவாயிருந்தும் மத்திய அரசிடம் பணம் போதவில்லை என்று கூறி நிதிக் கமிட்டினை அமைப்புகள் என்று கேட்கிறோமோ அதேமாதிரி பஞ்சாயத்துக்கள் சார்பிலும் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் இந்த அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து நிதிரிலே பரிசீலனைக் குழு ஒன்றினை—பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிட்டி ஒன்றினை இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் அனுப்பப்பட்டவர்களை நியமித்து, பஞ்சாயத்துக்கள் இன்னம் திறம்பட இசைவாக நிகழ வேண்டிய நிதி உதவிகளை அளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பும் நிதி பற்றாக்குறையினால் மிகவும் ஸ்தம்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. அவற்றுக்கு வேண்டிய நிதியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

செய்யலாம் என்று யோசனை சொல்லுவதற்கு அப்படி ஒரு நிதிக் கமிஷனை, பஞ்சாயத்து நிதிக் கமிஷனை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி ஒரு கமிஷனை நியமித்த பதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி ஒரு கமிஷனை நியமித்து அவர்கள் ஆறு மாதக் காலத்தில் தங்கள் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டால், தக்க யோசனையையும் சிபாரிசுகளையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவார்கள்.

அதேமாதிரி பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் தங்களுக்குள்ள வரவாயை பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்காக சில செலவுகளைச் செய்ய சட்டத்தில் இடம் செய்து கொடுத்து இருக்கின்றோம். “ரெம்யூனேட்டீவ் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்” என்று சொல்லுவார்கள். மார்க்கெட்டுகளைக் கடவுதன், பேருந்து நிலையங்களைக் கடவுதன் போன்ற சிலவுகளைச் செய்து தங்கள் வருவாயை பஞ்சாயத்துகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்புகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்து இருக்கின்றோம். ஆனால் அவைகளுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக எது ஒன்றையும் செய்ய முடியவில்லை. அரசாங்கத்தாலும் அவைகளுக்குப் போதிய உதவியளிக்க முடியவில்லை. அந்த நிலையைச் சமாளப்பதற்காக, மத்திய சர்க்கார் நியமித்த கமிட்டி ஒன்று இங்காக ஒரு சிபாரிசைச் செய்து இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் ஸ்ரீமான் ஸந்தானம் அவர்களும் பல்வதராய் மேதா அவர்களும் நானும் அங்கத்தினர்களாக இருந்தோம். அந்தச் சிபாரிசில் சொல்லியிருந்தோம். “ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஃபெனான்ஸ் சார்ப்பொருளேன்” என்ற ஒரு சிறு பாங்கியை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் ஒரு இரண்டு கேடி ரூபாய் மூலதனத்தான் அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களும் அதில் தங்கள் பணத்தினைப் போட வேண்டும். அந்தப் பாங்கியிலிருந்து பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்கான செலவுகளுக்கான தொகையை மட்டும் கடனாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்தல் பஞ்சாயத்துக்களும் யூனியன்களும் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து சாலைகள் பஞ்சாயத்துக்களின் பராமரிப்பில் இருப்பது பற்றி இரண்டாரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலையை பார்க்கும்போது சாலை பராமரிப்பைப் பற்றி அவர்களால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியவில்லை. எனவே பஸ் ஓடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட சாலைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது நிதி நிலை அறிக்கையில் உள்ளபடி பார்க்கதால் 300 மைல்களுக்கான சாலைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மைலுக்கு பராமரிப்புச் செலவு ஏறக்குறைய 5,100 ரூபாய் ஆகிறது. முன்னூறு மைல்களுக்கு என்று பார்க்கும்போது ஏராளமான பணம் தேவைப்படும். இருக்கும் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, 300 மைல் என்று பார்க்கும்போது ஒரு யூனியனுக்கு ஆறு பர்ஸாங்கு கூட வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 300 மைல் தூரத்தை 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் வகுப்பது என்பது இல்லை. இந்த 300 மைல்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் 50 அல்லது 60 யூனியன்கள்தான். முன்பு 250 ஆக இருந்ததை நாம் 300 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் கணம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கும்போதும் இதே போல கண்டித்துத்தான் பேசினேன்.

(Thiru N. V. Natarajan in the Choir)

முந்தைய அரசாங்கம் 250 மைல் என்று வைத்து இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் 300, 350 மைல் என்று வைத்து இருக்கிறது. இதைத் தாளைமாகச் செய்யுங்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூட்டுங்கள். ஒரு

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு $\frac{1}{2}$ மைல் $\frac{3}{4}$ மைல் என்று பிரித்துக் கொடுக்கா தீர்கள். செய்வதை தாராளமாகச் செய்யுங்கள். இதிலே ஒன்றும் குறைவு வைக்காதீர்கள்.

பஞ்சாயத்துக்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முதலமைச்சரின் தீர்மானம் நிதியும், உலக தமிழ் மாநாட்டிற்கும் பணம் கொடுத்தார்கள். இதிலே சட்டப் பிரச்சனை எழுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆக்ட் 139(4) விதியின்படி பஞ்சாயத்துகள் முன் அனுமதி இல்லாமல் பணம் செலவு செய்யக் கூடாது. முன்பு நேரு நிதிக்கு நிதி கொடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டாலாம். ஆனால் அப்போது முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இதற்கு என்று ஒரு உத்தரவைப்போட்டு இருந்தது. இது மாதிரி ஒரு உத்தரவைப் போட்டு விடுங்கள். இல்லாவிட்டால் பின்னால் தாராளமாகவும், சிக்கல் வரும். அதனால் ஒரு ஆடர்பைப் போட்டு விடுங்கள் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1967-ம் வருடம் அக் டோபர் மாதம் நமது ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டு ஒரு மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆறிய சொற்பொழிவு அதிலே கலந்து கொண்ட பஞ்சாயத்து தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மிகவும் கவர்ப்பு விட்டது. அந்த மாநாட்டிலே பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினார்கள். அந்தத் தீர்மானங்களை ஆராய்ந்து அவற்றில் பணச் செலவு இல்லாத தீர்மானங்களை ஏதும் செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிராமரி ஹெல்த் சென்டர் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் துவக்க வேண்டும். எல்லா பிராமரி ஹெல்த் சென்டர் வைத்து கிராம மக்கள் நன்மை அடைய செய்ய வேண்டும் பிராமரி ஹெல்த் சென்டர் அமைக்க பணம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தடியாக திரு. முருகேசு முதலியார் ரிப்போர்ட் பற்றி குறிப்பிட்ட விருமபுகிறேன். அதை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தேன். முதலமைச்சர் அவர்களின் முன்னிலையில் உட்கார்ந்து விவாதித்தோம். சர்வசம்சித தலைவர்கள் கூப்பட்டு பேசினார்கள். அந்த அறிக்கையிலே தவறான புள்ளி விவரங்கள் குறிக்கப்பட்டு அவற்றின் அடிப்படையிலே, அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சில விவரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு இப்போது எடுத்துக் கூடப்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சிப்பந்திகளுக்கு சலுகை தர மொத்தம் வருமானத்திலே 36 சதவிகிதம் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை சற்றுக் கேள்வி என்ன என்னத்திலே அரசு ஏற்பாடு செய்ய இருந்தது. ஆனால் இந்த புள்ளி விவரம் சரியாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. மொத்தம் 11 சதவிகிதம் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று விளக்கக் கூறப்பட்டது. அதனால் அந்த ரிப்போர்ட்டை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துக் காணலாம். அந்த சிபாரிசு என்ன என்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ஓர்க்ஷாப் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது. இப்படி ஒரு ஓர்க்ஷாப் ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் அது அங்கு இருக்கக்கூடிய பட்டிசெட் ஆயில் இன்ஜின்கள், டிராக்டர்கள் ஆகியவற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிக நல்ல யோசனை. இதை ஏற்றுக்கொண்டு மற்ற வற்றைத் தள்ளிவிட வேண்டும் என அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி பலவிதமாக சருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. காரசாமான விவாதம் நடைபெற்றது. படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி தேர்தல் அறிக்கையிலே ஒன்றும் கூறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தேர்தல் சமயத்தில் பல கூட்டங்களில் இதைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: வால்போஸ்டர் போட்டோம்,

திரு. கே. ராஜாராம்: தேர்தல் சமயத்திலே எத்தனையோ சொல்லுகிறோம். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டோம் என்பதற்காகச் செய்தார்கள், அதனால் ஓரளவுக்கு சென்னைக்கும்.

[திரு: கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

கோயம்புத்தூருக்கும் செய்து இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு மட்டும் ஏன் இல்லை என்று மற்ற ஊர்க்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். இது நியாயமானது. திலே தவறு இல்லை முதலமைச்சரைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு இதைக் கேட்கும் போது கோபம் வருகிறது. அவர்கள் இப்படிக்கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்வதில்லை. It is but natural அவருக்குச் சலபத் திலே கோபம் வருவதில்லை. மற்றவர்களுக்கு அப்படி இருக்க முடிவ தில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: கேட்கிற முறையிலே கேட்டால் ஏன் கோபப்படுவார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அமைச்சர் என்றால் அப்படிக்கேட்கத்தான் செய்வார்கள். அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். கோபப்படுவதில் அரித்தம் இல்லை.

திரு. எஸ். முத்து: படி அரிசித் திட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் போட வேண்டும் என்றால் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உதவி வாங்கிக் கொடுங்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: ஆகவே போடுவதற்குப் பண வசதி இல்லை. இந்தத் திட்டத்தை கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். 10, 20 கோடி ஆகும். ஆனால் பணத்தைப் பார்த்து இதைச் செய்யக்கூடாது. ஒரு நல்ல திட்டம் என்றால் எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லோருக்கும் நன்மை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். சொல்வதை செய்வது நல்லது. சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் ஒன்றைச் சொல்லி விட்டால் அதிலே நிற்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். வெங்கடராமம்: கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் படி அரிசித் திட்டத்தை வரவேற்கிறார்களா என்பதைத் தயவுசெய்து விளக்க மாகத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் இதிலே முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் அமைச்சர்கள்தான். அரசாங்கம் தான் முடிவு செய்ய வேண்டுமே தவிர எங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை. இருந்தாலும் உள்ளவற்றை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதனால் எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஒரு ஊருக்கு போட்டுவிட்டு மற்ற இடங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்வது நன்றாக இல்லை. பணம் இல்லாமல் இருக்கலாம். நகரங்களுக்கு மட்டும் போட்டுவிட்டு கிராமங்களுக்கு இல்லை என்றால், கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை, செய்யத் தயாராய் இல்லை என்பதுதான் அரித்தம்.

4-40
p.m.

நாங்கள் சொன்னால் உடனே காங்கிரசுக்காரன் ஒரு படி அரிசி வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டான் என்ற உங்களுடைய பிரசாரத்திற்கு நான் இடம் கொடுக்க விரும்பவில்லை. முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு ஆளுநர் கட்சிக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் எங்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தைச் சொல்லுகிறோம். கிராமங்களில் குடிக்க தண்ணீர் வசதி இல்லை, ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து கிடையாது. இம்மாதிரி இருக்கும்போதே, நடப்பு வருடத்தில் ஒதுக்கிய பணத்தில் முக்கால் பங்குதான் வரும் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அவ்வாறு குறைத்ததால் தான் நீங்கள் பட்ஜெட்டை சரிகுட்ட முடிந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டை தயாரிக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் 10, 15 நாட்கள் தூங்காமல் இருந்திருக்க வேண்டும். திருப்பி திருப்பி ஆராய்ச்சி செய்து, யார் தலையில் கை வைக்கலாம் என்று சிந்தித்து, இதிலில் கிராமத்தான் தலையில் கை வைத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கை வைக்கப்பட்டுள்ள கிராம மக்களின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விஷயம் குறித்து முடிவு செய்யுங்கள், துரிதமாக முடிவு செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 8 கோடி ரூபாய், 10 கோடி ரூபாய் என்று நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மானியம் (சப்ஸிடி) கொடுப்பதற்காக கிராம மக்களை கஷ்டப்படும் நிலையில் வைக்க வேண்டாம். மத்திய அரசு கூட கோதுமைக்கும் அரிசிக்கும் சப்ஸிடி கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததை சென்ற மாதத்திலிருந்து நிறுத்தி

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

விட்டார்கள். நாம் மட்டும் ஏன் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் மீறி, மான்யம் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்றால் நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும்? கிராம மக்களுக்கும் கொடுங்கள், பணத்தை எங்கிருந்தாவது கொண்டு வந்து கொடுங்கள். காங்கிரசுக் காரர்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் என்று பழி போட வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு வகையில் உணவு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு நிலம் இல்லை, செங்கற்பட்டில் இன்ன கிராமத்தில் என்னுடைய நண்பருக்கு நிலம் இருக்கிறது. அவரிடமிருந்து 10 டீஸ்டை அரிசி எனக்கு சாப்பாட்டிற்கு வாங்கிக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பெர்மிட் கொடுங்கள் என்று கேட்டு மனுப்போட்டால், சப்ளை அதிகாரிகள் 24 மணி நேரத்தில் பெர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். சென்னையில் அரிசி தட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருப்பதற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். சட்ட விரோதமாக கொண்டு வருவதை தடுப்பதுடன், இந்த மாதிரியான பெர்மிட்டுகளை இன்னும் தாராளமாகக் கொடுத்து, நெல்லூர் அரிசியும் வரும்படி செய்யுங்கள். நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மலிவு விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வதற்காக, கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் அத்தியாவசிய தேவைகளைக் குறைத்து செய்ய வேண்டுமா என்பதைத்தான் சிந்திக்கச் சொல்லுகிறேன். கிராமத்தில் உள்ள தொழிலாளிகளை பார்க்கின்றபோது, நகரத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன முடிவு எடுக்கவேண்டுமோ அதை அவர் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசு போக்குவரத்து பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது, 2, 3 வருடங்களாக இப்போக்குவரத்தில் நஷ்டம் இருந்து கொண்டிருந்தது, இந்த நஷ்டத்தைத் தவிரக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஆட்சி மாறிற்று. திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு, அமைச்சர்களில் கொஞ்சம் முனைப்பும் வேகமும் கொண்ட, சுறுசுறுப்பான அமைச்சராகிய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் இப்போக்குவரத்து துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். இனிமேல் நஷ்டம் வராது, நல்ல காலம் நமது மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்று எண்ணினோம். ஆனால் வரவு செலவு திட்டத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால், 1966-67-ல் 57 லட்சம்தான் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடத்தில் 60 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நமது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமனைக் காட்டிலும் “அண்ணனாக” போய்விட்டாரே தவிர “தம்பியாக” வர முடியவில்லை. அமைச்சர் என்ன செய்ய முடியும்? நேற்று அவரிடம் நான் தனியாக பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, எங்கே குறை இருக்கிறது, எங்கே விஷப் பல் இருக்கிறது என்பதை புரிந்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். எனவே தயவு தாட்சண்யம் பாராமல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால்தான் நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்று அவர் தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறார். அடுத்த வருடத்திலாவது 60 லட்சம் நஷ்டம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ல் நஷ்டம் குறைந்து லாபம் வரும் என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை ஏன் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிடவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : எதிர் காலத்தில் நஷ்டம் போய் லாபம் வரும் என்று அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அப்படியே ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். எதிர் காலத்தில் நீங்கள் லாபத்தை சம்பாதித்துக் கொடுங்கள். உங்களை பாராட்டிப் பேசுகிறேன். *இப்போது* பாராட்டுவதற்கு இல்லை இந்த இனத்தில் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

அடுத்தபடியாக நண்பர் தியாகராசன் அவர்கள், ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்த தம்முடைய அனுபவத்தின் பேரில் சில விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். அதை மீண்டும் நான் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் எண்ணினேன். ஆனால் இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்திற்கு வந்திருப்பதால் ஒரு நிமிடம் அதற்காக ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று எண்ணி சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெவினியூபோர்டு மெம்பர் அரசாங்கத்திற்கு சில சிபார்சுகள் எழுதியனுப்பினால், அந்த பைல்கள் எதற்காக நமது செக்ரடேரியட்டில் இருக்கிற கீழ்தர எழுத்தர், மேல்தர எழுத்தர் ஆகியவர்களிடம் போக வேண்டும் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு பைல் என்றால் அதற்கு கீழ்தர எழுத்தர் நோட் எழுதி வைத்து, அது மேல்தர எழுத்தர், சூப்பிரண்டு, உதவி செக்ரடரி, டிபுடி செக்ரடரி, ஆகியவர்களால் பார்க்கப்பட்டு செக்ரடரிக்கு வரவேண்டும் என்பது நூற்றாண்டு காலமாக இருந்துவரும் பழைய முறை, ரெட் டேபிசு முறை. அதைக் காட்டிலும் ரெவினியூ போர்டு மெம்பர் எழுதி அனுப்பும் பைல் கீழே போகாமல் செக்ரடரியோடு நின்று, செக்ரடரி அமைச்சரிடம் காட்டவேண்டும். அதுதான் ரெட் டேபிசுத்தை ஒழிக்க நல்ல வழி. அதே மாதிரி ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபிசர் பைல் எழுதியனுப்பினால், அதை கலெக்டர் அல்லது பெர்சனல் அவலிஸ்டெண்டு நோராக பார்க்கவேண்டும். இது போன்ற நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்யப்போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டதே தவிர, செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நல்ல முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டுள்ள நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் இதை சிந்தித்துப் பார்த்து செக்ரடரியட் நடைமுறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய அதிகாரிகளிடமிருந்து வருகிற டைல் எழுத்தர்களிடம் போக வேண்டாம். வேண்டுமானால், அவர்களை நேரில் அழைத்து கலந்துகொண்டு பைலை பாஸ் செய்து மேலே அனுப்பிவிட வேண்டும். அம்மாதிரி செய்து சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மதுரை பல்கலைக் கழகத்தின் நடைமுறை செலவிற்கு இவ்வாண்டு 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்னை பல்கலைக் கழகத்தோடு அதை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தொகையை அதிகரித்துக்கொடுக்க முடியுமா, அவசியம் தானா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கதர் விற்பனையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதுடன், கதர் இலாக்காவும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்றாலும், அமைச்சர்களும் கதரை சற்று ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போதுமான ஆதரவு ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களுக்கு மற்ற அமைச்சர்கள் கொடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அரிசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கோவையில் பேசும்போது அவர் இலாக்காவைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கு கைத்தறித் துணியை வாங்கப் போவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். நான் அவரை கேட்க விரும்புகிறேன். கதர் என்றால் கைத்தறி இல்லாமல் என்ன? முழுக்க முழுக்க முதல்நம்பர் கைத்தறி அல்லவா கதர். கையால் நூற்று கையால் நெசவு செய்த துணி அல்லவா கதர். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, மில்லில் கையால் நூற்று நெசவு செய்யும் துணிக்கு மட்டும் கைத்தறி என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மில்காரர்கள் நூற்றுக்கொடுக்கும் நூலை வைத்து நெசவு செய்யப்படும் துணியை அரசாங்கம் பணத்தைப் போட்டு வாங்கி உற்சாகப்படுத்துவதை விட அரசாங்கமே உற்பத்தி செய்கிற கதரை வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்கு மூலமாக கடன் விநியோகித்தால்தான் நாங்கள் பணம் கொடுப்போம் என்று ரிசர்வ் பாங்கில் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகையால் அதற்கேற்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

முதலமைச்சர் அறிக்கையில் இருக்கிறது. வேறு வழியில்லாவிட்டால் நில அடமான பாங்கு கடன் கொடுக்கும் முறையை அடியோடு மாற்றியமைக்க வேண்டும். நில அடமான பாங்குக்கு விவசாயி மனு போட்டால் அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கு ஒரு வருஷமாகிறது. அதற்குள்ளாக லோன் லாபஸ் ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் நில அடமான பாங்கியின் நடைமுறை என்று என்று தெரிந்து உடனுக்குடன் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரிடமிருந்து மனு போட்டால் ஒரு வாரத்திற்குள் பணம் பெறும் நிலை இருந்தது. அதில்லாமல் விவசாயிகள் தமது வேலையை, தோட்டத்தை விட்டு நில அடமான பாங்குக்கு அலைந்து ஆட்களை சிபார்சு பிடித்து கடன் வாங்குவது என்றால் அது அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதாகத்தான் இருக்கும். ஆகையால் ரிசர்வ் பாங்கானது நமக்கு தவறான வழியைக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதை மாற்றி நல்ல வழி வகுக்கப்படவேண்டும். கடன் மனுக்களை விவசாயிகள் எப்போதும் போல கமிஷனரிடமே கொடுக்கச் சொல்லலாம். அதற்குப் பின் கமிஷனர் நில அடமான பாங்கியிலிருந்து கடனை வாங்கி விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கும் ஏற்பாடு சர்க்கார் செய்யவேண்டும்.

கேள்வி நேரத்தின் போது ஒன்று கேட்டேன். நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பிளானுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தஸ்தாவேஜுகளில் இரண்டு நில நீர் வருவாய்க் குழுக்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஐக்கிய நாட்டு ஸ்தாபனம் 93 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தீட்டி அதற்கு நாம் ரூ. 48 லட்சம் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. ஐ. நா. ஸ்தாபனம் 45 லட்சம் உதவி செய்கிறது. ஆகையால் 93 லட்சம் செலவில் காவிரி கழிமுக பகுதியில் மட்டும் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து நீர் நிலைகளைக் கண்டுபிடிக்க ஏப்ரல் முதல் ஜூன் வரையில் செலவழிக்க ரூ. 4½ லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கடந்த வருஷத்தில் 5½ லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதைப்போல செங்கற்பட்டு, கோவை, திருச்சி ஜில்லா, வைகைப்பருகைப் பகுதி, ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஜில்லாக்களில் நில நீர் ஆய்வு செய்வதற்காக அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கும் திரு. ஜோசப் என்பவர் தலைமையில் இருக்கும் குழு ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நடப்பு வருஷத்தில் 13.87 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல ஏற்பாடு. துரிதமாக இதற்கான ஏற்பாடு செய்து தண்ணீருக்கு கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாறு வருஷமாக செய்தி முயற்சி இப்போது தான் பலன் அளிக்க வந்திருக்கிறது. அதை துரிதப்படுத்தி சீக்கிரம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் எத்திராஜுலு கேட்டுக்கொண்ட மாதிரி உருக்கமான ஒரு விஷயத்தைக் கேள்வியாக நானும் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய வருமான வரி பொறுக்குக் கமிட்டியில் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஸ்போர்ட்ஸ் மேன் ஸ்பிரிட்டில் அடிக்கடி சிலவற்றைச் சொல்வதுபோல ஒன்று சொன்னார்கள். அதுவும் உடனே சொன்னார்கள். நீங்கள் கேட்டதையெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டேன் என்று ஒரே வார்த்தையில் சொன்னார். செலக்ட் கமிட்டியில் அப்படிச் சொன்னார்கள். அத்துடன் நான் சொல்வதையும் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று திருப்பிக் கேட்டார்கள். நாங்களும் என்ன இருக்கப்போகிறது என்று தெரியாமலே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வரம் கேட்பதைப் போல.

திரு. கே. ராஜாராம் : அவர், இப்போது இருக்கும் வருமான வரியை மூன்று மடங்கு உயர்த்தினாலும் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கணக்கு மட்டும் கேட்காமல் இருந்தால் போதும் என்று ஆயிரம் பேர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு மகஜர் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அதற்கு இரண்டு மடங்குக்கு மேல் வேண்டாமென்று சொன்னோம். பிறகு பேரம் பேசுவது போல பேசி கடைசியில் 2½ மடங்கு கொடுக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொண்டோம். ஆனால் இப்போது கணக்குப் போட்டுப்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

பார்க்கும்போது 20 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் நான்கு மடங்குக்கு மேல் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. 30 ஏக்கர் உள்ளவர் மூன்று மடங்குக்கு மேல் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. முதலமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எந்த வகையிலும் இடைஞ்சல் இல்லாமல் பழைய வரியில் 2½ மடங்குக்கு மேல் விவசாயிகள் செலுத்தும் நிலைமையில்லாமல் இருக்க வசதி செய்து தரவேண்டும். இப்போது 25-ம் தேதி கூடும் கூட்டத்திலாவது திருத்த பிரேரணை அதற்காகக் கொண்டுவர வேண்டும். வரி வசூல் செய்யும்போது நான்கு மடங்கு ஐந்து மடங்கு வாங்கினால் முதலமைச்சரின் வார்த்தைக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 30 ஏக்கர் உள்ளவர் முன்பு ரூ. 108.75 கட்டினார் என்றால் இப்போது 308.37 கட்டவேண்டியிருக்கிறது. 20 ஏக்கர் உள்ளவர் முன்பு 33.75 கட்டினால் இப்போது 140.57 செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இது நான்கு மடங்குக்கு மேல் வருகிறது. 12½ ஏக்கர் தன்னாபடி என்பது இப்போது 7½ என்று ஆகிறது. அதைப் பார்க்கவேண்டும்.

பாடசாலைகளில் இலவசக் கல்வி உயர்நிலைப் பள்ளி வரையில் கொடுத்திருக்கிறோம். மிக்க மகிழ்ச்சி. இந்த அரசாங்கம் அதை மேற்கொண்டிருப்பதற்கு பாராட்டுகள். அதைப் போல பி.யு.சிக்கு இலவசக் கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். அதைக் கவனிப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் துரிதமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஸ்பெஷல் பீசாக முன்பு இரண்டு, மூன்று அல்லது ஐந்து ரூபாய்தான் செலுத்துவார்கள். இப்போது ரூ. 15 வரையில் வசூல் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு இலவசக் கல்வியின் கர்த்தாவான எங்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் துடிதுடித்துவிட்டார். கிராமங்களில் அவர் போகும்போது கூட அவரிடம் ஏழைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி உடனே அங்கே நடந்து பொதுக்கூட்டத்தில் கூட பேசியிருக்கிறார். பதினெந்து ரூபாய் கட்டவேண்டியிருந்தால் இலவசக் கல்வி கொடுத்ததே பொய்யாகிலும் போலிருக்கிறதே என்றும் அதை உடனே அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைக் கல்வி அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகர நிலவரி சம்பந்தமாக நான் கோர்ட்டில் கேஸ் இருப்பதால் அதன் மெரிட்டைப் பற்றி பேச விரும்பவில்லை. நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி பெரிய மனது பண்ணி கைலீட்டு விட்டால் நல்லதுதான். அல்லது இருக்கவேண்டுமென்றால் புதிதாக அதிகாரிகளைப் போட்டு ஒரு இடத்தில் இருப்பதற்கு ஐயாயிரம் இன்னொரு இடத்திற்கு 10 ஆயிரம் என்று தவறான மதிப்பு போடுவதை விட ஏற்கெனவே நகரசபை அரசாங்கத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டேத்தான் இருக்கிறது. நகரசபையில் பிராபர்ட்டி டாக்ஸ் போடுவதற்கு மதிப்பிடும்தோது அந்த அதிகாரிகளை அரசாங்கத்தின் கண்ட்ரோலில் வைத்து சரியாக நிர்ணயிக்கும்படி செய்யவேண்டும். இன்ன சதம் கார்ப்பரேஷனுக்கு செலுத்தும் வரியில் இந்த நகர வரி அரசாங்கத்துக்கு செலுத்தவேண்டுமென்று போட்டால் சிரமமே இல்லை. நாம் போடும் வரி அது. அதை அவர்களே வசூல் செய்து, அரசாங்கக் களுக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான். ஆகவே இந்த வரியே இல்லாமல் போய் விட்டால் அது ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, நகரங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது 65-வது வருடத்தில். அந்தத் திட்டத்தில் பல பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் திருமங்கலம் உள்பட சேர்ந்திருந்தது. 67 நவம்பரில் அதை மாற்றியமைத்துவிட்டார்கள். அதில் திருமங்கலம் போய்விட்டது. அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். எப்படியாவது சேர்த்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்களும் குறித்துக்கொண்டு இதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் திருமங்கலத்தில் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு வேறு இடம் நிர்ணயித்துவிட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு இட வசதி பெற்றுக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஊர் மக்கள் எல்லோரும் அந்த

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இடத்தைப் பாராட்டி ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் புதிய கட்டிடம் கட்டி முடித்து முன்சீப் கோர்ட்டை காலி செய்து அந்த இடத்தை சுகாதார அமைச்சரின் இலாகாவிற்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்களை நேரில் சந்திப்பேன் என்று 20-ம் தேதியோ அல்லது 21-ம் தேதியோ சொன்னார். மறு நாளே காமராஜரைப் போய் சந்தித்தார். எங்களுக்கு மட்டுமல்ல. மாநிலம் பூராவிற்கும் ஒரு நம்பிக்கை ஊட்டியது. அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கை எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டியது. ஆனால் மறுநாளே மற்றொரு அறிக்கை மற்றொரு தலைவரோடு சேர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டது எங்களுக்கு எல்லாம் பீதியை உண்டாக்கிவிட்டது. மத்திய அரசாங்கம் நமது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கக்கூடிய நிலையில் மத்திய அரசை நடத்தும் கட்சியிருக்கிறது என்ற வார்த்தை தான் திகிலை உண்டு பண்ணியது. அதைப் பற்றியெல்லாம் எவ்வளவோ பேசவேண்டுமென்று எண்ணினேன். அதற்குமுன் நேற்றையதினம் 6-ம் தேதியன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த சபையில் பேசிய வார்த்தை மீண்டும் அந்த பீதியையும், பயத்தையும் போக்கி மாநிலத்தில் ஒரு நல்ல நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடிய அளவில் மத்திய அரசுடன் சமுகமான உறவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் அறிவித்தது மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயம். அந்த உறவை மேலும் மேலும் பலம் அடைய செய்ய வேண்டும். நமது மாநிலத்தின் நன்மைக்காக அவர் மத்திய அரசுடன் சமுகமான உறவை மேற்கொள்ள அதற்கு தலைவர் காமராஜர் போன்றவர்களை அவர் உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும். தலைவர் காமராஜர், அதற்கு எல்லா உதவியும் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார். முதலமைச்சருடன் நேரில் பேசியபோது கூட தெரிவித்திருக்கிறார். அவரை உபயோகித்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்தை எந்த வகையில் நமது மாநிலத்தின் நன்மைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்க விருந்தினர் மாளிகைக்கு முன்னால் ஒரு பள்ளம் ஒரு வருடமாக தோண்டிக் கிடக்கிறது. அதைப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கவேண்டும். பள்ளப்பாரத்தில் குடிசையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு இந்த அவை முன்னால் வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் மிக நல்ல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் நான் இங்கேயிருப்பதற்கு இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு உள்படியே வருந்துகிறேன். ஆனால் நான் இருந்த இடத்திலிருந்தே அவர்கள் எல்லாம் பேசிய கருத்துக்களை தருவித்து படித்து அவைகளால் மிகுந்த பயனைப் பெற்றுக்கொண்டீர்கள். அதிலும் இன்றையதினம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல வருடங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக ஒரு தடவை அமர்ந்தால் என்ன பலன் கிடைக்கும் என்பது அவரின் பேச்சிலிருந்து தனக்கு புலனாகிறது. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலத்தில் ஆண்ட அனுபவம் எங்களுக்கு இல்லாத காரணத்தால் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்ன சில வகையான குற்றச்சாட்டுகளைப்போல அல்லாமல், அவர்கள், இன்னினை காரியங்களை இன்னினைபடி செய்யவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் கருத்துக்களைத் திட்டவாடமாக தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பல இடங்களில் வற்புறுத்தினார்கள். ஜனநாயகம் நடைபெறுகின்ற நாட்டில் ஆளும் கட்சி பல விஷயங்களில் திட்டவாடமாகத் தெரிவிப்பதை மற்றவர்கள் தவறான வழிகளில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் டார்கள் என்ற உறுதிப்பாடு இருக்குமானால் திட்டவாடமாகத் தெரிவிக்கலாம்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பொறுத்தவரை பயன்படுத்திக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் அவருடைய கட்சியினரின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தும் வகை அவருக்கு இல்லை என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கக்கூடாது என்பதற்காக திட்டவட்டமாக சிலவற்றைத் தெரிவிக்காமல் இல்லை. சிலவற்றை எடுத்துச் சொன்னதை நான் இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு சிந்தித்துப் பார்த்து அதை எல்லாம் எந்தெந்த வகையில் திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை அக்கறையோடு கவனிப்பேன் என்ற அளவிற்கு உறுதியளிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வரி போடவில்லை என்பதற்காக ஒரு பெருமித உணர்ச்சி ஒரு வரியில் கூட நான் காட்டவில்லை. அதற்குக் காரணம், நான் ஓரளவிற்கு பொருளாதாரத்தில் படித்தறிந்து கொண்டது; வரி போடாமல் இருப்பதானது பெருமை என்றோ, சிறுமை என்றோ, எந்த பொருளாதார இலக்கணமும் சொல்லவில்லை. வரி என்பதை கூட சமுதாயக் கடைமயில் ஒன்றாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அது கொடுங்கோலின் அடையாளமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கும் நேரத்தில் இந்த வருடத்திலே நிதி நிலைக்கொப்ப எங்களுக்குக் கொஞ்சம் பணம் தேவைப் படுகிறது. ஆகவே இன்னின்ன வரி போடுகிறோம் என்று கேட்டு வாங்குவதும், இந்த வருடம் போடவில்லை, ஏனென்றால் இருக்கிற நிதிநிலையை வைத்துக்கொண்டு ஓரளவு சரிப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்வதும் ஒரு பொருளாதார மரபாகும். ஆகையால் இதிலே வரி போடவில்லை என்று நான் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதாக மற்ற கட்சி நண்பர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, ஏன் வரியில்லை, அதிலே வரியில்லையா, இதிலே வரி வில்லையா என்றெல்லாம் சில உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட வாதம் நீங்கள் வந்தால் வரியே போட மாட்டோம் என்று அல்லவா சொன்னீர்கள், இப்போது போடுகிறீர்களே நியாயமா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதை எல்லாம் இப்போது கவலைவோடு, அக்கறையோடு கேட்கிற அளவிற்கு, நாங்கள் ஆட்சி பொறுப்பில் இல்லாத நேரத்தில் பேசியதைக் கவனித்துக் கேட்டிருந்தால் நாங்கள் ஒரு இடத்தில் கூட அப்படி சொல்லவில்லை என்பதை அவர்கள் உணர்வார்கள். நாங்கள் அப்போது பேசியதெல்லாம் கவனிக்க வேண்டிய அவசியமில்லாத பேச்சுக்கள் என்று கருதியதால் யாரோ சொன்னதாக அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு வரியே போடாமல் ஆட்சி நடத்துவதாகச் சொன்னீர்களே, இப்போது வரி போடுகிறீர்களே, நியாயமா என்று பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கும், எங்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற இன்றைய தொடர்பு, உறவாக மலர்ந்து எதிர்காலத்தில் யார் ஆட்சி பொறுப்பில் இருந்தாலும், எந்தக் கட்சி எதிர் தரப்பில் இருந்தாலும், ஒருவரை ஒருவர் நல்ல விதத்தில் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ற முறையில் கருத்துக்களைப்பரிமாறிக் கொள்ள, இப்போது நல்ல சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்று நான் மிகக் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த இரண்டு கட்சியிலேயும் தீவிரவாதிகள் சிலர் இருக்கலாம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதை, தீவிர காங்கிரஸ்காரர்கள், அந்த இடத்தில் இடித் திருக்கவேண்டும், அதைப்பற்றி நன்றாக கேட்டிருக்கவேண்டும், இது பற்றி நீங்கள் அப்படி பேசியிருக்கக் கூடாது, என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். எனக்கும் அப்படிச் சொல்லக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி ஒருவருக்கு ஒருவர் இடித்துக்கொள்வதின் மூலமாக மட்டுமல்ல, ஒருவருடைய கருத்துக்களை மற்றொருவர் வாங்கிக் கொள்வதின் மூலமாகத்தான் அரசியலில் நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும். அப்படிப்பட்ட அரசியல் நடக்க வேண்டுமென்ற அக்கறை எனக்கு மிகுதியாக உண்டு என்பதால் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் நான் நிச்சயமாக ஆராய்ந்து பார்ப்பேன் என்று அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அவர்கள் அக்கறையோடு பேசினார்களே தவிர அவர்களையும் அறியாமல் கொஞ்சம் கட்சி பேச்சை பேசினார்கள். இவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் 20 கோடி ரூபாய்க்கு துண்டு விழுகிற பட்ஜெட் வரப்போகிறது சென்னையில் என்று சொன்னது மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை என்பதால் அவருக்குக் கொஞ்சம் கசப்பு.

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

ஆகவே எப்படியாவது அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று, “நீ இந்த விதத்தில் குறைக்காமல் இருந்தால், அந்த இடத்தில் குறைக்காமலிருந்தால், திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் சொன்னபடி ரூபாய் இருபது கோடிக்குத் துண்டு விழுந்து இருக்கும்” என்று சொல்லி, அவர் வார்த்தைகளை மெய்ப்பிக்க வேண்டும் என்று பாடுபட்டு இருக்கிறார். அதே நேரத்தில் திரு. டி. டி. கிருஷ்ண மாச்சாரி அவர்கள் இன்னமும் ஒன்றைச் சொல்லி யிருக்கிறார். அதற்கு இவர் என்ன சமாதானம் சொல்லுவார் என்று தெரியவில்லை. மத்திய அரசினைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, “இப்போது அங்கே அரசாங்கிற் வர்களைப் பார்த்தால் தெரியும், ஒரு காரியமும் நடைபெறுது” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதற்கு நமது நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் என்ன சமாதானத்தைச் சொல்லுவாரோ தெரியவில்லை. எது எப்படியிருந்தாலும், இருபது கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் பட்ஜெட் டாகத்தான் இருக்கப் போகிறது என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தது நடைபெறவில்லை. நடைபெறவில்லை யென்றால், அது என்னுடைய சாமார்த்தியத்தினால் வந்ததாக நான் சொல்லவில்லை. உண்மை நிலை என்ற வென்றால், மத்திய அரசும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைப் போட்டு, மாநில அரசுகளும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டுகளாகப் போட்டு, இந்தியா முழுதும் “டெஃபிஸிட் ஃபைனான்ஸிங்” (Deficit Financing) என்ற முறையிலே செயலாற்ற முற்பட்டால், இப்போது இருக்கும் கஷ்டங்கள், மக்கள் படும் அவதிகள், இன்னமும் பன்மடங்கு அதிகமாகி தொல்லைகள் பெருகி விடும். ஆகவே கூடுமான வரையில் நமது மாநில அரசு, நாங்கள் வந்த பிறகு மட்டும் அல்ல, எப்போதுமே தன்னுடைய நிதிநிலையைக் கைக்கு அடக்கமாக வைத்துக் கொண்டு இருப்பதில் மிகுந்த கண்ணும் கருத்து மாக இருந்து வந்து இருக்கிறது. அந்த மரபு கெடாதபடி நானும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறேன் என்ற அளவிற்காவது நீங்கள் உங்கள் வாழ்த்துக்களைத் தருவீர்கள் என்பதில் ஐயப்பாடில்லை. பழைய மரபைக் கெடுக்கவில்லை என்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும், புதிய மரபைப் புகுத்த வில்லையே என்ற வருத்தம், கவலை அவர்களுக்கு இருப்பது போல எனக்கும் இருக்கிறது என்றாலும், இப்போது இந்தியா முழுவதிலும் எந்தத் துறையை நோக்கினாலும், அதில் ஒரு புதிய மரபை உண்டாக்குவதற்கு ஏற்ற பொருளாதார சூழ்நிலை இல்லை என்பதை நாம் முதலில் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏதோ கிடைக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு செட்டாகக் குடித்தனம் நடத்தி, வெளியே நாலுபேரிடத்தில் கடன் வாங்காமல் குடித்தனம் நடத்தினால் அந்தக் குடித்தனத்திற்கு எந்த அளவிற்குப் பாராட்டுக் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குப் பாராட்டுதல்கள் கிடைத்தால் போதும், என்று சொல்லத் தேக்க அளவிற்குத் தான், உள்ள நிதி நிலையைக் கொண்டு பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு இந்தியா முன் மொத்த நிதிநிலைப் பாழ்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப் பாழ்பட்டு இருப்பதற்குக் கான்கிரஸ் தான் காரணம் அல்லது கான்கிரஸ்காரர்கள் தான் காரணம் என்று நான் குற்றம் சாட்டிப் பேசுவதாக யாரும் தயவு செய்து எண்ணிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குற்றம் சாட்டிப் பேசுவதாக யாரும் கருத்த் தேவையில்லை. மாறாக, நம் திட்டங்கள் மூலமாக நாம் எவைகளை எதிர்பார்த்தோமோ அவைகளில் பெரும் பகுதி, நமக்கு எமாற்றத்தையும், எரிச்சலையும், கசப்பையும் கொடுக்கும் அளவிற்கு, நம்முடைய பொருளாதாரச் சூழ்நிலை பாழ்பட்டு இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்த பல கருத்துக்களை இந்த அவையினுடைய மதிப்புமிக்க உறுப்பினர், நமது அருமை நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இரண்டு நாளைக்கு முன்பு இந்த அவையில் எடுத்துக் கூறியதை நான் படித்துப் பார்த்தேன். என்னுடைய வேலையில் பெரும்பகுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இன்று இருக்கும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை, மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்க வேண்டிய தொடர்புகள், மாநில அரசு பெற வேண்டிய வாய்ப்புகள், சலுகைகள், நிதிக் கமிஷன் ஆற்ற வேண்டிய கடமை, அதற்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள பிரிவுகள், அந்தப்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

பிரிவுகளுக்கு இருக்க வேண்டிய விளக்கங்கள், அவற்றை எப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது போன்ற விஷயங்களையெல்லாம் அவர்கள் தமது உரையில் மிகத் தெளிவாக, விளக்கமாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு தெளிவாக எடுத்துக் கூறி விட்டமையால், நான் அவற்றை மீண்டும் எடுத்துப் பேசவேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. நான் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்த பல கருத்துக்கள் அவர்களுடைய உரையில் இடம் பெற்று இருப்பது கண்டு உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இருந்தும், அவருடைய உரையில் ஒரே ஒருவார்த்தை தான் எனக்கு மிக்க வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. “நான் மறுபடியும் இந்த அவைக்கு வருவதாக இல்லை” என்று சொன்னது எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. கட்டாயம் அவர் இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லப்படும் கருத்துக்களின் மேம்பாடுக்காக, பல ஆண்டு காலம் அவர் இந்த அவையில் வீற்றிருந்து (அங்கத்தினர்களின் மகிழ்ச்சி மிக்க கையொலி) அனுபவமிக்க அவர்தம் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் நமக்குத் தரவேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இந்த அவையில் வீற்றிருக்கும் பாலகப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களும் டாக்டர் (லக்ஷ்மணஸ்வாமி முதலியார்) அவர்களும், நம் முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் அவசியம் பற்றி உருக்கமாக எடுத்துரைத்ததை, மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏன் என்றால் அவர்கள் எல்லாம் ஆங்கில மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், ஆங்கில மொழியைப் புறக்கணிப்பது தேசியக் கடமைகளில் ஒன்று, என்று பலர் பேசியதைக் கேட்டும் மிகவும் வருத்தப் பட்டவர்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆங்கிலம் இல்லாமல் பல காரியங்களை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாது என்று சொல்லி, “நீங்கள் தமிழ்ப் பற்று காரணமாக ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணித்துவிடாதீர்கள்” என்று எனக்கு அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் போது, நான், உள்படியே ஒரு பத்து அல்லது பதினைந்து அண்டுகளுக்கு முன்பு நமது தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு நேர்மாறானகருத்து பரவாமல் இருந்து இருக்குமானால் இன்றைய தினம் ஆங்கிலத்தின் தரம் இந்த அளவிற்கு வீழ்ச்சியுற்று இருக்காது என்பதை, எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நண்பர் சொன்னார்கள், என்ன படித்தாலும் கூட இன்றைய தினம் ஆங்கிலத்திலே தவறாகத்தானே பேசுகிறார்கள் என்று ஆனால் நல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசினாலே அவர்கள் எல்லாம் தேசியத்திற்கு விரோதிகள் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்த நாட்கள் எல்லாம் இருந்தன. ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்கள் அனைத்தும் அறவே அகற்றப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று பொது மேடைகளில் வலியுறுத்தப் பட்ட காலமெல்லாம் இருந்தது. நல்லவேளையாக விஷ ஜந்துக்கள் ஏதோ சந்து பொந்துகளில் ஒளிந்து கொண்டு எப்போதாவது தலையை நீட்டுவது போல ஆங்கிலமே கூடாது என்றும், ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறவர்கள் தேசத்துரோகிகள் என்றும் கருதிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் கொந்தியாலிலே ஏதோ இரண்டொரு மூலைகளில் இருந்து கொண்டு குரல் கொடுக்கிறார்களே தவிர நாடு முழுவதும் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் பரவாமல் இருப்பது நல்ல காலம்தான். எனவே இன்றையதினம் நாடு முழுவதும் ஆங்கிலத்தின் அவசியம் பற்றி ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமிழ் பாட மொழியும், பயிற்சி மொழியுமானால் ஆங்கில அறிவு கொடாமல் இருப்பதற்கு என வழிவகைகளைக் கண்டு ஆராய்வதற்கு பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்களையும், கல்வி நிபுணர்களையும் கலந்து பேசி தக்க முறையில் ஆங்கில அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள், “மொழிப் பிரச்சனையில், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு எங்கள் தலைவர் காமராசரோடு நீங்கள் கலந்து பேசினீர்கள், மகிழ்ச்சி யடைந்தோம். ஆனால் மறுநாள் ராஜாஜி அவர்களோடு கலந்து பேசினீர்கள், அதில் கொஞ்சம் பீதி ஏற்பட்டது, பிறகு விளக்கத்தை அளித்தார்கள், அந்தப் பீதி நீங்கிவிட்டது” என்று. இப்போது நான் சொல்லப் போகிறதைக்கேட்டு அவர்கள் துடுக்கிட்டு

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

விடக்கூடாது. இந்த மொழிப் பிரச்சின் தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால், நான் காமராஜை மட்டும் சந்தித்தது போதாது, ராஜாஜியை மட்டும் சந்தித்தது போதாது. காமராஜரும் ராஜாஜியும் சந்திக்க வேண்டும். ஒருவரை நீக்கிவிட்டு இன்னொருவரை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு இந்த மொழிப் பிரச்சினையை தீர்த்துவிடலாம் என்று கருதுவதைவிட ராஜாஜி அவர்களும் காமராஜர் அவர்களும் கலந்து பேசுவது மிகமிகத் தேவை. சொல்லப் போனால் எனக்கும் ராஜாஜிக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பைவிட காமராஜருக்கும் ராஜாஜிக்கும் இருக்கும் தொடர்புதான் பல ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது. அதிலும் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் உள்ள உறவு எப்படிப்பட்டது என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அவரே முனைந்து நின்று நான் எப்படி காமராஜரை ஒரு நாளும் ராஜாஜியை ஒரு நாளும் பார்த்தேனோ அதே போல அவர் ஒரு நாள் காமராஜரிடம் பேசிவிட்டு மறுநாள் ராஜாஜியிடம் பேசிவிட்டு, மூன்றாவது நாள் இரண்டு பேரையும் பேசச் செய்து நான்காவது நாள் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போவார்களானால் மொழிப்பிரச்சினைக்கு வெகு விரைவில் தீர்வு காண்பதற்கு நல்ல வழி ஏற்படும். இதில் ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது. ராஜாஜிக்குப் பின்னால் பலம் வாய்ந்த அரசியல் கட்சி இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர் அடைந்து இருக்கும் வயதின் அளவினைப் பார்க்கும்போது, தமது கருத்தைப் பரப்புவதற்கு அவர் நாளைக்கு பத்துக் கூட்டங்கள் என்று வெளியில் போக முடியாத நிலையில் அவர் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் கூறும் கருத்துக்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலையில் நாடு இல்லை. இதை மட்டும் நம்மில் யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே அவரையும் காமராஜரையும் சந்திக்க வைக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் சந்திக்க வைப்பதன் மூலம் இந்தியை எப்படியும் புகுத்தியே தீரவேண்டும் என்று.....

திரு. கே. ராஜாராம் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ராஜாஜியைச் சந்தித்ததுபற்றி நாங்கள் குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவரைச் சந்தித்ததற்குப் பிறகு, மத்திய அரசும் அங்குள்ள ஆளும் கட்சியினரும் சேர்ந்து நமது மாநில அரசினைக் கவிழ்ப்பதற்காக யோசனை செய்வதாக அறிக்கை விட்டது தான் எங்களுக்குக் குறையாகப் பட்டது என்று சொன்னேன். ராஜாஜியைச் சந்தித்தப் பேசியதற்கு நாங்கள் குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ராஜாஜி அவர்களைச் சந்தித்தப் பேசியதைப் பற்றி தவறாகச் சொன்னீர்கள் என்று நான் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அந்த அறிக்கையை மனதில் வைத்துத்தான் சொன்னீர்கள். எனவே அவர்கள் இருவரும் சந்தித்துப் பேச ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் சந்திக்க வைப்பதன் மூலமாக இந்தியை எப்படியும் புகுத்தியே தீரவேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டு இருப்பவர்களுடைய மனதில் மாறுதல் ஏற்படலாம் என்று நான் எண்ணுகிறேன். மத்திய அரசு இந்த மாநில அரசைக் கவிழ்ப்பதற்காக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறது என்று அந்த அறிக்கையில் இருப்பதுபற்றி அவர்கள் திருக்கிட்டப் போனதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கே கூட கொஞ்சம் திகைப்பாகத் தான் இருந்தது. எதற்காக நம் அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டும்? அப்படிச் கவிழ்ப்பதற்கு என்ன விதமான முகாந்திரம் காட்ட முடியும்? அப்படிச் கவிழ்ப்பதால் யாருக்கு என்ன லாபம் என்று எண்ணி நானே சற்று திகைத்துப் போனேன். ஆனால் புதியதாக அகில இந்தியக் காங்கிரசின் தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டவுடன், அவர் முதன் முதலாக வெளியிட்ட அறிக்கையில் காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகள் நல்ல முறையில் இயங்க வில்லை, கூடுமான வரையில் அவர்கள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டியவைதான் என்ற கருத்து காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட கருத்துபடும்படியான வாசகங்களைத் தான் திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் தமது அறிக்கையில் கொடுத்து இருந்தார்.

திரு. கே. ராஜாராம் : • அவர் கூட்டணி சர்க்கார் அமைந்துள்ள மாநிலங்களைத் தான் குறிப்பிட்டார். நமது மாநில சர்க்காரை அவர் தம் மனதில் வைத்து இருக்க முடியாது.

[8th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்தப் பதில் கிடைத்தது எங்களுக்குப் பெரியதொரு லாபம். ஆனால் இதை அவ்வளவு உண்மையாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. காரணம் சென்ற வாரத்திலேதான் இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலத்திலே இந்தியா முழுதும் காங்கிரஸ் அரசாகும் என்று சொன்னார்கள். நாம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகத் தான் இருக்கிறோம்.

-20
5.

ஆகவே நம்மை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் இதைச் செரல்வி இருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு பிரிவில், எந்த ஒரு மாநிலத்தில் ஆகிலும் சட்டமும், சமாதானமும் கெட்டு விட்டால், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி ஏற்படலாம் என்று ஒரு விதி இருப்பதால், இதற்குத் தயார் செய்கிறார்களோ என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் அதை வெளியிட்டோம். இதிலே பீதி ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் அதனுடைய தொடர்பாக சொன்னபடி காம ராஜரும், ராஜாஜியும், நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்களும், கூடிப் பேசுவார்களானால், இந்த மொழிப் பிரச்சினையில் நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை அதிகம் இருக்காது. அவர்களுக்குள் இருக்கிற வேற்றுமை நீங்கி விட்டால், தமிழ் நாட்டு அரசியலும், இந்திய அரசியலும் மிக ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தப் பிரச்சினைக்கு எந்தப் பரிகாரமாக இருந்தாலும் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு, இந்திய ஒற்றுமைக்கு கேடு வரக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை மிக மிக வரவேற்கிறேன். அதை ஆதரிக்கிறேன். ஏதாவது குறைகளைச் சொல்லுகிறபோது, பிரிவினை கேட்கிறேன், என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஏற்படாமலும் நீக்கிக்கொள்ளும்படி நான் பல முறை கூறி இருக்கிறேன். இன்னும் கூறுகிறேன். நாட்டின் ஒற்றுமை, நாட்டினுடைய வலிவு இவ்வளவையெல்லாம் வைத்து, இதன் அடிப்படையிலேதான் நான் பல பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன். நாட்டின் வலிவு குறைக்கப்படவேண்டும், அல்லது ஒற்றுமை அழிய வேண்டும் என்ற கருத்திலே கூறுவது அல்ல. இதை என்னுடைய கழக நண்பர்களுக்கும், ஆளுநர் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆத்திரம் வருகிற நேரத்தில், இப்படி எல்லாம் இருப்பதானால் “நீங்கள் பிரிந்து போய் விடுங்கள்” என்று அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அறிந்து கொள்வதற்காக இந்த அரசியல் நிர்ணய சபை நடவடிக்கை குறிப்புக்களை வைக்கிறேன். இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையிலே விவாதம் நடந்த போது டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் இந்தியை பலமாகக் கண்டித்த போது உத்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் “If you think that you belong to a different nation you can get separated”, என்று சொன்னார்கள். இப்படி அவர்கள் தான் பேசி இருக்கிறார்களே தவிர நாம் அல்ல. இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களில், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் அவர்கள்தான் ஈடுபடுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழகத்தில் இருந்து அவர்கள் சொன்னபடி அதிகாரிகள் சென்று வட நாட்டிலே பெரும் புகழ் பெறுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அரசியல் வாதிகள் கூட ஏன் இந்திய அரசியலை நடத்தக் கூடாது, அப்படி நடத்தக் கூடிய காலம் ஏன் வராது என்று நீங்கள் கருத வேண்டும். ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட எண்ணத்திலே, பிரிவினை எண்ணத்திலே நாங்கள் இல்லை என்பதை நான் அவர்கள் மூலம், மற்றவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கக் கூடிய மத்திய, மாநில அரசுத் தொடர்பு என்பது **Federal Constitution**-னிலே ஒரு இடத்திலே ஏற்படக் கூடிய பிரச்சினை. அதில் இருந்து நாம் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது, அதை மறந்து விடக்கூடாது, என்ற எண்ணம் வந்துவிடுமானால் நிலைமைகள் சரியாகிவிடும். மாநிலத்தின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும் என்பதை வைத்து காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நீங்கள் கொள்

8th March 1968]

[திரு சி. என். அண்ணாதுரை]

கைகளை வகுப்பீர்களானால், பிரிவினை எண்ணத்திற்கே வழி ஏற்படாது. நீங்கள் வகுக்கக் கூடிய கொள்கைகள் மாநிலத்தின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் வருமானால், அதற்காக நாங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக, சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றதே தவிர மற்றபடி நீங்கள் துனியும் சந்தேகம் கொள்ளத் தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கம், காங்கிரஸ் கட்சி, காங்கிரஸ்காரன் இந்த மூன்றும் ஒன்று போல் தோன்றினாலும், அதிலே எத்தனையோ வேறுபாடு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்று சொன்னவுடன், காங்கிரஸ் சொன்னால் தான் கேட்கும் என்று சொல்வது அரசியல் ஆகாது. காங்கிரஸ் கட்சி என்று சொல்கிற போது நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்பீர்கள் என்று சொல்வது தவறு. காங்கிரஸ்காரன் என்று சொன்னால், சில கட்சிக்காரர்கள், நம்முடைய நண்பரைப் போன்ற பல நல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள், நல்லவைகளை ஒப்புக் கொள்வார்கள். சில காங்கிரஸ்காரர்கள், சில நல்ல காரியங்களைச் செய்கிற போது, இவைகள் இவர்களால் நடந்துவிட்டதே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொள்வார்கள். ஆக இந்த மூன்றும் வெவ்வேறு தான். எனவே நான் இதிலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தை வலுவாக்க வேண்டும். இதை உருக்கமாகச் சொல்லி எடுத்த எடுப்பிலேயே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “நாங்கள் இதற்கெல்லாம் உங்களுடன் இருக்கிறோம்” என்று சொன்னதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவருடைய நல்ல உரையை வரவேற்கிறேன். ஏன் என்றால், சேலம் உருக்காலை விஷயத்தில், மத்திய அரசினருக்கு தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், “இந்த ஆலையை நீங்கள் அமைக்கிறீர்களா அல்லது முடியாதா நாங்களே அமைத்துக் கொள்ளவா என்று தமிழக அரசு தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், அதற்கு வலிவு நிச்சயம் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல காரியங்களில், தமிழக அரசில் எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியினால் கூறப்பட்டாலும், கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாத தமிழக அரசின் கருத்துக்கள் உள்ளன என்பதை, இன்றையதினம் இந்த அவையில் நம்முடைய நண்பர் மெம்பிபித்துக் காட்டிப் பேசினார், இப்படி நான் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற காரியங்களில் பலவற்றில் அவர்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அது எனக்குத் தருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒற்றுமையைக் காட்டி, எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவையும் திரட்டி, மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்திலே தான் சேலம் இரும்பாலை விஷயத்தில் சொன்னேன், எந்த வித கட்சிப் பாகுபாடும் இதிலே இல்லை, தமிழக அரசும், தமிழக மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தச் சேலம் இரும்பு ஆலை அமைக்க வேண்டும்” என்று, இதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு அதற்கு “எழுச்சி நாள்” என்று பெயர் வைத்து காங்கிரஸ் நண்பர்களையும் எங்களோடு வந்து பேசும்படி கேட்டுக் கொண்டோம். அவர்கள் வர மறுத்துவிட்டார்கள். இப்போது கணிந்து இருக்கிற இந்த நல்ல எண்ணத்தை நான் கருத்திலே கொண்டு, விரைவிலே ஒரு நாள் வைத்து நண்பர் ராஜாராம் நாயுடுவையும் மற்றவர்களையும் அழைத்து பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்குமானால், “சேலம் இரும்பாலை அமைப்பதில் எங்களுக்குள் பாகுபாடு இல்லை, கட்சி வேற்றுமைகள் இல்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முடியும். அவர்களும் இதை நன்கு உணர்ந்து கொள்வார்கள். ஆகையினால் அந்த அந்தக் கட்சிகள் தனித்தனியாக நடத்த வேண்டிய கூடங்களை நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஏதா சில நாட்களை அவர்கள் கட்சியில் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். “விடுதலை நாள், விமோசன நாள்” என்றெல்லாம் சில நாட்களை நடத்துவதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அவர்கள் இப்படி சில நாட்களைக் கொண்டாடுவதைப் பற்றி எனக்குக் கோபம் வருவது இல்லை. அவர்களுக்கே இது தெரியும். இதில் கோபம் வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அதற்கு மிகப் பொறுப்பாக இருந்து தொண்டாற்றுகிறவர்கள் என்னோடு இருந்து எனக்கு அடிக்கடி தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தவர்கள்.. பரவாயில்லை, நம்மோடு இருந்தவர்கள் அங்கே போய் நம்மைக் கெடுப்பதற்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

அவற்றை செய்து, முடியாமல், இப்போது இவற்றை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று மகிழ்ச்சியோடு நான் இதைப் பார்க்கின்றேனே தவிர அதிலே எந்த வித கோப தாபம் இல்லை. எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டுச் செய்ய வேண்டிய சில வேலைகள் உண்டு. அதில் முக்கியமானது இந்த சேலம் இரும்பு ஆலை ஆகும். அதனால் தான் அவர்கள் கேட்டார்கள், “எங்களுடைய அரசு முன்னாலே தனிவாகச் சொல்லிற்றே, தாங்களே கூட நடத்துவோம் என்று சொல்லிற்றே, அதைப் போல நீங்கள் சொல்வீர்களா, சொன்னால் என்ன,” என்று கேட்டார்கள். சொல்லலாம், ஆனால் “4வது 5 ஆண்டுத் திட்டம் உரு எடுக்கட்டும், அந்த 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேலம் இரும்பாலை அமைப்பதைப் பற்றி யோசிப்போம்,” என்று மத்திய மந்திரிகள் கூறிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாங்களும் வற்புறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அது இன்னும் உரு எடுக்கவில்லை. அதில் இல்லை என்றால் அடுத்த கட்டம் பிறக்கும். ஏன் நாமே எடுத்து நடத்தக் கூடாது என்ற கட்டம் பிறக்கும். முன்பு இருந்த அரசு தாங்களே நடத்துகிறோம் என்று மத்திய அரசு இடத்திலே கேட்டு, மனுப்போட்டு, இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதை கவனிக்கும்போது மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசுக்கும் தொடர்பு பற்றிய பாகுபாடு இல்லாமல் நாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சில தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்காக தாங்களே பணம் போட்டு, லைசென்சிற்காக மனுப்போட்டுக் கேட்பது போல, மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கும் அந்த மனுவிற்கு பதில் வரவில்லை. இரண்டு மூன்று முறைகள், ரிமென்டர்கள் அனுப்பியும், நாங்கள் வந்த பிறகு கூட பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. நேரில் கேட்பதற்கு அவர்கள் சொல்வது எல்லாம், 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கலாம் என்பதுதான். அந்த 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் அவர்கள் இணைக்கவில்லை என்றால், விட்டு விடுவார்களானால், நிச்சயமாக இதிலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆதரவும் நமக்கு இருக்கிறது என்ற முறையில், சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தை தமிழக அரசு மேற்கொள்வதற்கு வேண்டிய முறைகள் ஆராயப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஜப்பானில் உள்ள நண்பர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் சிறு சிக்கல் உள்ளது. சேலம் இரும்பாலையைத் துவக்க, ஜப்பானில் உள்ள தொழில் நண்பர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறோம், அதற்குத் தேவையான அளவிற்கு உதவி செய்ய இருக்கிறோம், என்று சொல்லி விட்டு, ஆனால் இந்தியாவிற்கு, ஜப்பான் எவ்வளவு பணம் கொடுப்பது என்ற (Aid) பிரச்சனை எழுகிறது என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தியாவிற்குக் கொடுக்கக் கூடிய உதவிக்குள்ளேயே இருப்பதா, அல்லது அதற்கு வெளியில் இருப்பதா என்று முடிவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே பிரச்சனை அவ்வளவு சாதாரணமானதாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் இதிலே உள்ள சிக்கல்களை எல்லாம் முழுதும் விளக்கிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன். எப்படிப்பட்ட விவகாரங்கள் உள்ளன என்ற விவரங்களை எல்லோரும் நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இவைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டினேன். ஆனால் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தைத் தமிழக அரசே ஏற்று நடத்த திட்டமிடும் காலம், 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டம் உருப்பெற்று அதிலே இது இடம் பெறவில்லை என்ற நிலை ஏற்படும்போதுதான் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டு அந்தக் காலம் வரும்போது இந்த அரசுக்குத் துணையாக எல்லாக் கட்சிகளும் இருக்கும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது.

5-30
p.m.

மற்றபடி அவர்கள் படி அரிசி திட்டத்தைப் பற்றி பேசினார்கள். அவர்கள் “நாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதைக் கேட்காதீர்கள், நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள், அதைச் சொல்லுங்கள்,” என்றார்கள். சொல்வதில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று செய்யப்போவதைச் சொல்லுவது, இன்னொன்று செய்துவிட்டு “பாருங்கள்” என்று கேட்பது. நான், இரண்டாவது முறையைத்தான் படி அரிசி திட்டத்திற்கு நீங்கள் கொள்ள வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் பணநெருக்கடி மட்டுமல்ல, நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற போது, பாலசுப்பிரமணிய

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதைப்போல நமக்குப் போதுமான அளவுக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்கவேண்டும், எல்லா இடங்களுக்கும் படி அரிசி போடுவதானால். சென்னைக்கும், கோவைக்கும் மட்டும்தான் என்று கேட்பவர்களுக்கு அதில் இருக்கின்ற பொருளாதார தத்துவத்தை மட்டும் நான் விளக்கவேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறேன். சென்னையில் உள்ளவர்களிடத்தில் எனக்கு விருப்பம், கோவையில் உள்ளவர்களிடம் எனக்கு விருப்பம், திருமங்கலத்திலும், உசிலம் பட்டியிலும் உள்ளவர்களிடத்தில் எனக்கு வெறுப்பு என்று அர்த்தம் அல்ல. நகரத்தாரிடத்தில் விருப்பம், கிராமத்தாரிடத்தில் விருப்பம் இல்லை என்று பொருள் அல்ல. ரேஷன் வைப்பது ஆனாலும், மானியம் (சப்ஸிடி) கொடுப்பதானாலும், பொருளாதாரத்தில் Vulnerable Section என்பார்கள், அதாவது எந்தச் சமூகம், பகுதி, உடனடியாக இந்த பிரச்சனையில் ஈர்ப்பு சக்தி பெற்றிருக்கிறதோ அதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதுதான் பொருளாதாரத் தத்துவம். அதை விளக்க ஒன்று சொல்லுவேன். இப்போது சென்னையில் படி அரிசி திட்டம் இல்லாமல், ரேஷனும் இல்லாமல் எங்கிருந்தும் அரிசி வரலாம் என்ற உத்தரவு இருக்குமேயானால், செங்கற்பட்டு வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்ட அரிசி முழுவதையும் எந்த விலை கொடுத்தும் சென்னையில் வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். அப்படி வாங்கிக்கொள்ளுவார்களேயானால் அந்த மூன்று மாவட்டத்திலும் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படும். அதைப் போலவே கோவையிலும் படி அரிசி திட்டம் இல்லாமல் நீங்கள் இஷ்டப்பட்ட இடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று விட்டுவிட்டால், திருச்சி, தஞ்சை இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில் உள்ள அரிசி முழுவதும் கோவை செல்லும். அது கோயம்புத்தூரோடு நிற்காது. நமது நண்பருக்குத் தெரியும். கோவையிலிருந்து அது எந்த ரூபத்தில் எந்தெந்த இடத்திற்கெல்லாம் போகும் என்பது எல்லாம் அவருக்குத் தெரியும். நிறைய அவருக்கு லாரிக்காரர்கள், பஸ்காரர்கள் சிநேகிதம் இருப்பார்கள். அவர்கள் கணக்கு பேசுகிறபோது, லாரிக்கு 3,000 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகையால்தான், வாங்கும் சக்தி மிகுந்திருக்கிற இடத்தில் கட்டுப்படுத்தினால் தான், வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிற இடத்தில் உணவுப் பொருள் விலை குறையும் என்பது பொருளாதார தத்துவம். நான் இந்த பொருளாதாரத் தத்துவப்படி நடக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உள்ள பொருளாதாரத் தத்துவம், நீங்கள் ஒரு வருக்குப் போட்டால் எல்லோருக்கும் போடுங்கள் என்பது. அது பொருளாதாரத் தத்துவம் அல்ல. அது அன்னதான சமூகம். எல்லோருக்கும் கொடுங்கள் என்று கேட்பது நல்ல எண்ணம். இருந்தால் கொடுக்கலாம்.

சுதந்திர கட்சியின் திட்டம், நீங்கள் கட்டுதிட்டம் வைக்க வேண்டாம். அது தன்னால் ஏறி இறங்கி சமநிலைக்கு வந்துவிடும், மழை பெய்தால் பள்ளம் இருக்கிற இடத்தில் தண்ணீர் தேங்கி, மேட்டில் தண்ணீர் உருண்டோடுமே அதைப் போல், "The equilibrium will" naturally be established என்பதுதான் சுதந்திர கட்சியின் தத்துவம். சுதந்திரக் கட்சியின் தத்துவம் வியாபாரிகளையும் மற்றவர்களையும் முழுக்க முழுக்க நம்பி அவர்களிடத்தில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுகின்ற தத்துவம். எனக்கு அந்த அளவுக்கு வலிவு இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறபடி கிராமத்துக்குக் கூட போடுங்கள் என்று சொல்லுவதனால், "Complete State Trading in foodgrains" அதாவது விளைகின்ற நெல் அவ்வளவையும் வாங்கி ஒவ்வொரு வருக்கும் பங்கிட வேண்டும். ஆகையினால் அடுத்த தடவை அவர்கள் யோசனை சொல்லுகிற போது "Complete State Trading in foodgrains" அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். ஆதரிக்கிறோம் என்று தெரிவித்து விட்டு, "Complete State Trading in foodgrains" வைத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது logically பொருத்தமாக இருக்கும். "Politically" பொருத்தமாக இருக்காது. இன்னும் கூட சொல்லுவேன், படி அரிசி எல்லோருக்கும் எல்லா இடத்திற்கும் என்பது எது வரையில் தேவைப்படும்? அதைவிட அதிக விலைக்கு விற்கிற வரையில். நல்ல வேளையாக விளைச்சல் அதிகரித்து, விலைகள் எல்லாம் குறைய ஆரம்பித்த பிறகும் "நீ படி அரிசிக்கு ஒரு ரூபாய்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

கொடுக்கவேண்டும்” என்று கிராமத்தில் நான் சொல்லுவேனெயானால், நண்பர் ராஜாராம் என்ன சொல்லுவார்கள்;” இங்கே 80 பைசாவிற்கு விற்கிறபோது நீ எதற்கு ஒரு ரூபாய்க்கு போடுகின்றாய்” என்பார்கள். இது கற்பனைக்காகச் சொல்லுவதல்ல. 6 திங்களுக்கு முன்னால் ஒரு நல்ல விளைச்சல் கிடைத்தபோது, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டம் இருந்தாலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் படி அரிசி 90 பைசாவுக்கு விற்பது. எங்களுடைய காஞ்சிபுரத்தில் படி அரிசி ரூபாய் 1.30க்கு விற்பது. அப்போது முன்னாள் முதலமைச்சரான பக்தவத்சலம் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சு பத்திரிகைகளில் வந்தது. “முதலமைச்சர் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். அதைப் பற்றி ரொம்ப பெருமையாகச் சொல்லுகிறார். இங்கே வந்து பேசுகிறார். ஆனால் இங்கே படி அரிசி ரூ. 1.30க்கு விற்கிறது. இது ஒரு பெருமையா;” என்றார். படி அரிசி ரூ. 1.30 என்று பார்க்கிறபோது பெருமை அல்ல. ஆனால் 1965-ல் என்ன விலை கொடுத்து வாங்கினார்கள், 1966-ல் என்ன விலை கொடுத்து வாங்கினார்கள் என்று பார்க்கிறபோது உள்ளபடியே பெருமைதான் என்பது புரியும். ஏனென்றால் 1965-லும் 1966-லும் 3 ரூபாய்க்கும், 4 ரூபாய்க்கும் விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருந்த இடத்தில், ரூ. 1.30 என்ற விலைக்கு விற்பது பெருமைக்கு உரியதுதான். அதிலும் முன்னாள் முதலமைச்சர் வாய் திறந்து சொன்னதும், அது இன்னும் குறைந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன், அவருடைய வாக்குக்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது என்பதை, இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இன்னும் விலை குறைந்து விற்பதாக கேள்விப் படுகிறேன். விலை குறைப்பு விஷயத்தில் இரண்டு பொருளாதாரத் தத்துவம் இருக்கிறது. வாங்கும் சக்தியின் அளவுக்கு ஏற்ப ஏறத்தான் செய்யும், அது தவறல்ல என்பது ஒரு தத்துவம். அது காங்கிரசு கட்சியினுடையது. நாங்கள் வைத்திருக்கின்ற பொருளாதாரத் தத்துவம், எந்தப் பொருள்களின் விலை ஏறினாலும் பரவாயில்லை, அன்றாடம் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய உணவுப் பொருளின் விலை மட்டும் கட்டுக்கு அடங்கி இருக்க வேண்டும், அது base, அது தான் அடிப்படை, அதைக் கட்டுப்படுத்தினால் மற்றவற்றை நாம் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது எங்களுடைய பொருளாதாரத் தத்துவம். அடிக்கடி நமது உறுப்பினர்கள் சொல்லுவார்கள். பட்ஜெட்டுகளில் புள்ளிவிவரங்கள்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, கொள்கை விளக்கம் இல்லையே என்று சொல்லுவார்கள். அந்தப் புள்ளிவிவரங்களுக்குப் பின்னால் இந்தக் கொள்கை விளக்கம் இருக்கிறது என்பதை விளக்க இதைச் சொன்னேன். இந்த படி அரிசி திட்டத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று திட்டவாட்டமாக அவர்கள் சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் கொடுங்கள் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. அதைப் போலவே நாளும் இது எல்லா இடத்திற்கும் வரும் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லா இடத்திற்கும் வராது என்றும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், இது பயிர் வளர்வதை பொறுத்து இருக்கிறதே தவிர, அவருடைய ஆசை என்னுடைய ஆசை இதைப் பொறுத்து இல்லை. ஆகையினால் இப்போது எல்லாக் கட்சியினரும் இந்த அரசோடு ஒத்துழைத்து ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய பருவ மழை எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வளமாக இல்லை. மேட்டூரில் உள்ள நீர்த்தேக்கத்தில் நீர்மட்டம் மிகப் பாய் காட்டுகிற அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாளடிப் பயிரில் மிகப் பெரும்பகுதியைக் காப்பாற்ற நாங்கள் மிகுந்த பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டும், சில இடத்தில் அது நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன்தராது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் பருவ மழை தவறியதனால் ஏற்பட்டுள்ள இந்நிலையில் நாம் ஆழ்க்கிணறுகள் தோண்டுவது பற்றியும், இறைப்பு பாசனத்தின் மூலம் எந்த அளவுக்கு விளைச்சலை அதிகப்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றியும் உங்கள் நல்ல யோசனைகள் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறேன். இந்த வருடத்தில் நாம் முதல் காரியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது ஒன்று “increase of production”, இன்னொன்று “availability” உற்பத்தி பெருகவேண்டும், அது எல்லா இடத்திலும் கிடைக்க வேண்டும். இதுதான் மிக முக்கியமாக இன்றைய தினம் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனை. அதற்கு ஏற்ற வழிகளையும், வகைகளையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில்

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி மிக அருமையான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். “இப்போது விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டிய கடனை எல்லாம் “Land Mortgage” பாங்கு மூலமாகவும் “Agricultural Refinance Corporation” மூலமாகவும் தரவேண்டும் என்ற ஏற் பாட்டைச் செய்கிறீர்கள், அதில் தாமதம் இருக்கக் கூடாது, அது விரைவாக நடக்க வேண்டும், என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அந்தப் பயம் எனக்கும் கூட ஏற்பட்டது. ஆனாலும் நம்முடைய அரசு அதை எந்த அளவுக்கு விரைவு படுத்தலாம் என்ற அளவுக்கு, தகுந்த அதிகாரிகளை இணைப்பு அதிகாரிகளாக வைத்து உடனுக்குடன் கடன் கிடைக்கும் படி வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று, திட்டமிட்டுச் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு மிகத் தேவை. இது தேசியத்திற்குத் துளியும் விரோதமானதல்ல. தேசியத்திற்கு ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள் கிறேனே தவிர, என்னுடைய கட்சி வளர ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டால்தான் தவறாகும். நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பலவற்றில், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துழைக்க இடமிருக்கிறது. அதிலும் பொறுப்பு மிகுந்த காங்கிரஸ் கட்சி அதில் ஒத்துழைக்கும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். காமராஜர் அவர்கள் சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். காமராஜ் என்னிடம் சொல்லியது மட்டுமல்ல. பொதுக் கூட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொல்லியது கூட, எனக்குத் தெரியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியது அல்ல. அவருடைய கட்சியில் ஏற்பட்டுவிட்ட அவசர ஆசையை நீக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அவருடைய கட்சி மேடைகளில் சிலர் “இன்னும் எத்தனை நாள்” “அடுத்த மாதம் பாருங்க” என்று சொல்லுவதைக் கேட்ட பின்னர், எங்கே அவர்களுடைய ஆசை வளர்ந்துவிடுமோ என்று பயந்து அதைத் தடுப்பதற்காகவே அடிக் கடி இந்த அரசு நிலைத்திருக்க வேண்டும், யாராவது அதைக் கலைப்பதற்கு வந்தாலும் தடுப்பேன் என்று சொல்கிறாரே தவிர வேறு பொருள் கொள்ள வில்லை. கூட உள்எவர்களைத் தடுப்பேன் என்ற பொருளில்தான் சொல்வதாக நான் கருதுகிறேன். வால்ட்டு ஒருமுறை சொல்லியதாக நினைவு வருகிறது.

“I will look after my opponents Oh God
save me from my friends”

அந்தப் பழமொழி நினைவுக்கு வருகிறது. அதைப்போல காமராஜர் அவருடைய நண்பர்களை நினைவில் வைத்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறாரே தவிர என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. என்னுடைய இயல்பு அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆட்சியில் இருந்தே தீரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாதவன் நான் என்பதை அவர் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார். அவருடைய ஆலோசனை கிடைப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். அந்த அளவுக்கு காங்கிரசுக்கும் கழகத் திற்கும் மற்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பகை நீங்கவேண்டும். எத்தனை தடவை நான் நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் எதிரில் உட்கார்ந்தால்தான் என்ன, நான் காங்கிரசுக்காரருகிவிட் முடியுமா? அல்லது அவர் என் எதிரில் உட்காருவதனால் கழகத்தோழனாக ஆகிவிடப் போகிறாரா? இல்லை.

இங்கிலாந்தில் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்சில் கூட எந்த அளவுக்கு உட்கார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தப் பக்கத்தில் ஒருவர் வாளை உருவி அந்தப் பக்கத்தில் ஒருவர் வாளை உருவினால் இந்த இரண்டு வாள்களும் சந்திக்காத அளவுக்கு இருவருக்கும் இடைவெளி வைத்திருக்கிறார்கள்.. இங்கே அந்த இடம் கூட இல்லை. ஒருவரையொருவர் தொட்டுக்கொண்டால் கட்டித் தழுவிக்கொள்ளும் அளவில் இருக்கிறோம். கட்சி மாச்சரியங்களை விட்டுவிட்டால் நம்முடைய ஜனநாயகம் வளப்படும். வைணவர்களுக்கும் சைவர்களுக்கும் விரோதம் இருந்த காலத்தில் இரண்டு பக்தரீகளும் ஒருவர் சொல்வது மற்றவர் காதில் விழக்கூடாது என்பதற்காக

5-10
P.M.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

தங்கள் காலங்களில் மணிகளைக் கட்டிக்கொள்வார்களாம். சைவர் சிவசிவா என்றால் இவர் மணியை ஆட்டிக்கொள்வார். வைணவர் சொன்னால் சைவர்கள் மணியாட்டிக்கொள்வார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : சிவசிவா என்ற சொல்லைக் கேட்கக்கூடாது என்ற நினைப்பிலேயே சிவனை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் வைணவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்வதைப்போல எதை வேண்டாமென்று சொல்கிறேமோ அதைத்தான் எண்ணிக்கொண்டு இருப்போம். அரசியலிலே மணி எவ்வளவு மலிவான விலைக்கு விற்கிறது என்று பார்த்த பிறகு மணி கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணத் தேவையில்லை. அவரவருடைய கொள்கையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை, மென்மையான விளக்கம், சுமுகமான நேசம் இவை இருக்குமானால், அவரவர்களுடைய கொள்கையை வலியுறுத்துத் தன்மையும் இருக்குமானால், இங்கிலாந்து நாட்டு அரசியல் எப்படி இன்றைய தினம் ஜனநாயக நாடுகளிலே பாராட்டப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தமிழக அரசியல் உலகத்தில் மெச்சப்படும். அதற்கு இப்போதுதான் நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதிலும் இன்றைய தினம் கேள்விப்பட்டேன், நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். மதிப்புள்ள நண்பர் தேனி தியாகராஜன் நேற்றைய தினம் மிக உருக்கமாக பேசினார் என்று. அவர் உருக்கமாக பேசினார் என்றால் அரசியல் எவ்வளவோ மாறி விட்டது என்று பொருள். (ஒரு உறுப்பினர் : அவர் வெளியே உட்கார்ந்திருக்கிறார்) இருக்கட்டும். இங்கே உட்கார்ந்திருந்தால் சிரிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் சிரிக்கும் படியாக வந்து விடுமே என்று வெளியே உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும் (சிரிப்பு). அந்த உருக்கமான நிலை இருந்தால் பல பிரச்சினை நாம் நீக்கிக் கொள்ளமுடியும். விலைவாசி ஏற்றத்தை மாநில அரசு மட்டும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நம்முடைய பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் அவருடைய உரையில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் பேசியவர்களுக்கு நான் சொன்னேன் "This is not a budget but a midget" என்றேன். குறுகியது என்று சொன்னேன். உண்மையான பட்ஜெட் இங்கே இல்லை என்று சொன்னேன். மத்திய அரசில் ரூ. 290 கோடிக்கு துண்டு விழுகிற பட்ஜெட் போடப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வகையில் சரிக்கட்டப் போகிறார்கள் என்ற விளக்கம் தரவில்லை. வழக்கமாக செய்வதைப்போல் நோட்டை அச்சடித்தால் மறுபடியும் விலைகள் ஏறும். விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அவர் என்னிடத்தில் அதைச் சொல்லாவிடாலும் மனதில் உறுதிக்கொண்டு இருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாட்டில்லை. திட்டங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு இரண்டாயிரம் கோடிக்கு மேல் சர்க்கார் துறையில் பல தொழில்களில் முதலீடு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் மட்டும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு கிடைத்திருக்குமானால் எவ்வளவு லாபம் அவர்களுக்கு வந்திருக்கும்? இந்த இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாயை சர்க்கார் துறையில் போட்டால் நாம் பெற்றிருக்கிற ஆதாயம் என்ன? இரண்டாயிரம் கோடி ஆதாயம் தராமல் நாட்டிலே உலவுகிறது என்றால் விலைகள் ஏறாமல் எப்படி கட்டுப்படுத்தப்படும்? பள்ளிக் செக்டர் அண்டர்டேக் சரியான முறையில் பலன் தரத் தக்க வழிகளை இந்தப் பதினைந்து வருஷமாக கண்டுபிடிக்கவில்லை. நம்முடைய நண்பர் மூன்று லட்சம் ரூபாய் டிரான்ஸ்போர்டில் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்று காட்டினார். அடுத்த வருஷத்தில் லாபம் வருமென்று இருப்பதை அமைச்சர் குறிப்பிட்டதும், "இந்த வருஷம் நஷ்டம் தானே" என்று கேட்டார்கள். இரண்டாயிரம் கோடிக்கு மட்டும் 15 வருஷங்களில் கண்ணும் கருத்துமாக அக்கறை காட்டியிருந்தால் நாடு முன்னேறியிருக்கும். அது இல்லை. ஆகையால்தான் நம்முடைய நிதிநிலை சரிப்படுவதென்று மென்றால் மூன்று காரியங்களில் நாம் தமிழக அரசு சார்பில் மத்திய அரசுக்கு கூச்சமில்லாமல், அச்சமில்லாமல், நம்முடைய கருத்துக்களை தெளிவாக்க வேண்டும். பள்ளிக் செக்டார் அண்டர்டேக் மூலமாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஆதாயக் குறைவை சுட்டிக் காட்டி, அதற்கு தக்க வழிமுறைகளைக் கையாண்டு இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்த

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தற்கு வர வேண்டிய அளவுக்கு வருவாய் வருவதற்கு, மத்திய அரசு உடனடியாக நிபுணர்குழு ஒன்று நிறுவி நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்யவேண்டும். முன்னால் தொழில் நிபுணர்களை அழைக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட அளவுக்குச் சம்பாதித்த பிறகு, அவர்கள் பணம் வேண்டியதை சம்பாதித்த பிறகு, சும்மா தேட வேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் அவர்களுக்கு வரும். அவர்களை அழைத்து, “உத்தியோகம் என்று வரவேண்டாம், சம்பளம் கேட்கவேண்டாம், நீங்கள் சம்பளம் வாங்காத ஆலோசகராக இருந்து உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள்”, என்று சொல்லலாம். கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்திற்கு சொல்லியபடி இந்தியா முழுவதற்கும் கூட, கருத்துக்களை அறிந்து எப்படியெப்படி ஆதாயம் தேடலாம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். பல உறுப்பினர்கள் பல தொழிலை நடத்துகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்படி லாபம் வருகிறது? அதே தொழில் சர்க்கார் செய்தால் லாபம் வராத காரணம் என்ன? காலமறிந்து பொருள் செய்வது, விலையறிந்து சந்தைக்குக் கொண்டுபோவது, நேரமறிந்து கொண்டு போவது, என்ற இந்த முன்று சாதாரண அடிப்படைக் கருத்துக்களைக் கூட நம்முடைய பள்ளிக் செக்டர் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் இரும்பு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது பிலாயிலும், ஸர்க்கேலாவிலும் இரும்பு விற்கவில்லை என்ற கூக்குரல் இருக்கிறது.

5-10
p.m.

மார்க்கெட்டு நிலவரத்தை அறிந்து சர்க்குக்களை உற்பத்தி செய்து அதைச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்லும் அளவிற்கு நம்முடைய “பப்ளிக் செக்டர் அண்டர்டேக்கிங்”, முறைகளை கையாளவேண்டும். அதை உடனடியாக செப்பனிப்பாடலொழிய நம்முடைய பெருளாதாரம் சீர்ப்பாது.

இன்னொன்று, அதைக் கேட்டு நண்பர்கள் திருக்கிட்டுவிடக்கூடாது. நம்முடைய இராணுவச் செலவு நிச்சயமாக குறைக்கப்பட வேண்டும். இராணுவச் செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது பாதுகாப்பு குலையவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்வதாக யாரும் எண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது. பாதுகாப்பு கெடாமல், வலிவைத் தேடிக் கொண்டு, ராணுவச் செலவைக் குறைக்க நிறைய வழிவகையிருக்கிறது. அப்படி நான் சொன்னால் வருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். There is possibility of economy without impairing our striking power என்பதை அவர்களே கூட குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே அதில் 100 கோடி ரூபாய் சிக்கனம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏற்படவில்லை என்பதைப் பற்றி நாம் உள்ளபடியே வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னபடி சீனக்காரன் படைக் கண்ணோடு நம்முடைய நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பாகிஸ்தானுக்கும் நமக்கும் இன்னும் பகை நீங்கிவிடாத நேரத்தில், பாதுகாப்பு வேண்டாமென்று இந்தியாவிலே பிறந்த எந்த குடிமகனும் சொல்லமாட்டான். ஆனால் பாதுகாப்பு செலவு, அந்த தொகை, ஏற ஏற வலுவு பெருகிவிடும் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. உதாரணமாக பாகிஸ்தானுக்கும் நமக்கும் நடந்த சண்டையை எடுத்துக் கொண்டால், பாகிஸ்தானின் பாங்கிகள் அதிக விலை உள்ளவை. நம்மிடம் இருந்த பாங்கிகள் அவ்வளவு அதிகம் விலையுள்ள பாங்கிகள் இல்லை. ஆனால் நம்முடைய போர் வீரர்களின் போராட்டத் திறமையைக் கொண்டு பாகிஸ்தானிடத்திலே இருந்த விலை உயர்ந்த பாங்கிகள் நொறுக்கப் பட்டன. ஒரு இடத்திற்கே பெயர் “grave yard of tanks” என்று வைத்தார்கள். ஆகையால் நாட்டுப் பாதுகாப்பு என்பது, நம்முடைய போர்வீரர்களின் ஆற்றலிலும், மக்களிடத்திலே உள்ள ஒற்றுமை உணர்ச்சியிலும், கசப்பு உணர்ச்சி நீங்குவதிலும் தான் இருக்கிறது. இந்த வருடம் பாதுகாப்புச் செலவு ரூ. 900 கோடி, அடுத்த வருடம் ஆயிரம் கோடி, அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 1,500 கோடி, என்று ஏற்றிக்கொண்டு போவதால் மட்டும் பாதுகாப்பு வலுவடைந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அதில் ஒரு அளவு குறைக்கலாம்.

மூன்றாவதாக, சிக்கன நடவடிக்கை என்பது மாநில அரசுகளிடம் மட்டும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. இக்கே தான் பேசுவதற்கு முன்னால் நம்முடைய நண்பர், முஸ்லீம் லீக்

[திரு. சி: என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

உறுப்பினர் சொன்னார். சிக்கன நடவடிக்கை காரணமாக இவர்களை நீக்கி விடாதீர்கள், அவர்களை நீக்கி விடாதீர்கள் என்று சொன்னார். நாம் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்தாலும் நம்முடைய சிக்கன நடவடிக்கை அதிக பலனை கொடுக்காது. ஆனால் மத்திய அரசை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

எவ்வளவு சிக்கன நடவடிக்கைக்கு இடமிருக்கிறது? உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் எதற்காக அவர்கள் "All India Service;" என்ற ஒன்றை காரணமில்லாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? All India Medical Service, All India Engineering Service, All India Educational Service என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் முந்திய அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இதை யெல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்று எழுதியிருக்கிறோம். நமக்கே முழுக்க முழுக்க உரிமையாக இருக்கிற பல இலாக்காக்களில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அதனால் இரட்டிப்பு செலவு ஆகிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். நீங்கள் எல்லாம் கேட்டால் வேடிக்கையாகக் கருதுவீர்கள், நம்முடைய நண்பர் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களுக்கு சிரிப்பே வரும். மத்திய சர்க்காருடைய மேற்பார்வையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் எருமை வளர்க்கப் பண்ணை வைக்கப் போகிறார்கள். நான்கு நாட்களாக அதற்கு இடம் தேடுகிறேன். "நீங்கள் இடம் கொடுக்காவிட்டால், மைசூர் மாநிலத்திற்குப் போய்விடும், ஆந்திராவிற்குப் போய்விடும்" என்கிறார்கள். எருமை ஆந்திராவிற்கு போவதால் நமக்கென்ன என்று விட்டுவிட்டால் ராஜாராம் நாயுடு என்னைவிட மாட்டார். "அருமையான பண்ணை வர இருந்தது, பரவிக் விட்டுவிட்டார்கள்." என்று சொல்லுவார்கள். அதற்கு நான்கு நாட்களாக இடம் பார்க்கிறேன். இவர்கள் மேற்பார்வையில் எருமை பண்ணை நம்மிடம் அந்த அளவிற்குக் கூட நம்பிக்கையில்லை. எருமைகள் வளர்க்கும் பணத்தை மட்டும் கொடுக்கக் கூடாதா? அந்த அளவிற்குக் கூட நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாதா? ஏன் அவர்களுக்கு அது வரவில்லை? நம்மிடம் அருமையான என்ஜினியரிங் கல்லூரியிருக்கிறது. படித்துவிட்டால் வேலைக்கு எங்கே போவது என்றார்கள். நிலை அப்படியிருக்கிறபோது "Regional" கல்லூரி என்றது? மத்திய அரசின் மேற்பார்வையில் கல்லூரி எதற்கு? நாம் செய்யாததை அவர்கள் செய்யப் போகிறார்கள்? ஒன்று செய்கிறார்கள். தரமான ஆசிரியருக்கு நாம் வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக் கட்டி 500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்த "இரு" என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, அவர்கள் கல்லூரிகளில் 1,200 ரூபாய் சம்பளம் என்றவுடன், இவர்களுக்கு நம்மைப் பார்க்கிற போதே உடனே கோபம் வருகிறது. இதற்குத் தான் பயன்படுகிறதே தவிர, ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் விளக்கமாகயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். Why this Duplication? எதற்கு இந்த இரட்டிப்பு வேலை? இதையெல்லாம் குறைத்தால் நிச்சயமாக மாநிலத்திற்கு பங்கிட்டு தொகை அதிகமாகும். ஆகையால் இந்த மூன்று விஷயங்கள் (1) Streamlining of public sector undertakings; (2) Economy in defence expenditure without impounding striking power; and (3) Eradication of the process of duplication in administration இவைகளைச் செய்தார்களானால் என்னுடைய சாதாரண கணக்கின்படி 500 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசின் செலவிலிருந்து குறைத்து மாநில அரசிற்கு பங்கிட்டு கொடுக்கும் வாய்ப்பு வரும். அதிலே நம்முடைய நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால்—கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று கூறினார்கள்—அதன்படி எவ்வளவு கிணறு வேண்டுமென்றாலும் தோண்டலாம். பள்ளத்தை மூடவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதையும் மூடலாம். எல்லாவற்றிற்கும் முழு அளவில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று எதிர் தரப்பில் உள்ள காங்கிரஸ் அன்பர்களையும், மற்றவர்களையும் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அவையிலே எடுத்துக்கூறிய நல்ல கருத்துக்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

5-55
p.m.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday the 25th March 1968,

The House then adjourned.